

12

december
2010

cena 0,19 euro (6 Sk)

Staroturiansky

SPRÁVY
DVA
A
JEDEN
M
A
S
T
A
R
O
T
U
R
I
A
N
S
K
Y

*Bele' puvale' mairic'ich smidert!
a morm' soku' mal' du' puv'itel'
a z'kare' s'adu' p'ok'p'ard'
a b'k'ar'it'! Nam' p'aji
Nona Helium!*

Končí sa prvá desatina storočia

Nechcem sa vracaf k polemike, kedy sa vlastne začalo toto tisícročie – či od 1.1.2000 alebo 1.1.2001, nemenný ja fakt, že do konca roku 2010 nám zostáva 31 dní a začneme písať rok 2011.

Aj december má nezastupiteľné miesto – Vianoce sú predo dvermi a s nimi množstvo podujatí, ktoré sa viažu priamo či nepriamo na tento zázračný čas – od tých verejných cez firemné, či kolektívne až po tie rodinné, súkromné. Nie je podstatné, aké sú, podstatné je, že ľudia hľadajú cestu k sebe, že sa schádzajú, komunikujú, akosi viac hľadajú prítomnosť niekoho iného, potrebujú sa navzájom... Bodaj by to tak bolo počas celého roka, a nielen toho budúceho.

Končí sa rok, ktorý je často označovaný ako „volebný“, poslednú návštevu volebnej miestnosti sme mali možnosť uskutočniť v poslednú novembrovú sobotu počas možno najdôležitejších volieb – volieb orgánov nášho mesta – primátora mesta a poslancov mestského zastupiteľstva. Sú víťazi, dostali dôveru občanov a nastáva pre nich čas práce. Poprajme im veľa úspechov a každý z nás sa svojou mierou pričiňme o naše mesto!

Milí čitatelia, užite si podujatí decembra, užite si zimy, prázdnin, sviatkov, užite si vianočného pokoja...

J. M.

Z OBSAHU:

- Výsledky volieb
- Zo zasadnutia MsZ
- Prejednávanie konceptu ÚP mesta
- Aktivity škôl
- Umelecké školstvo- záverečná časť
- Jubilujúci učiteľ Ivan Valenta
- Kultúra, šport, matrika...

Príjemné prežitie vianočných sviatkov svojim čitateľom, dopisovateľom a spolupracovníkom

*želá redakčná rada
Staroturianskeho
spravodajcu*

POZVÁNKA

5. december Benefičný koncert Nadácie ŽIVOT, 14.00 h, DK Javorina

5. december Mikuláš na Námestí slobody, 15.30 h

9. december Vianočný koncert ZUŠ, 17.00 h, DK Javorina

17. december DH Glória, 19.00 h, DK Javorina

31. december Silvestrovské stretnutie na Javorine, 13.00 h

31. december Víťame nový rok 2011, 23.30 h, Námestie slobody

Prerokovanie dôležitého návrhu

Mesto Stará Turá ako orgán územného plánovania **o z n a m u j e**

začatie prerokovania návrhu Konceptu územného plánu Mesta Stará Turá a správy o hodnotení strategického dokumentu.

Žiadame všetkých občanov a právnické osoby o pripomienky a stanoviská k návrhu Zadania územného plánu mesta.

Lehotu na predkladanie pripomienok a stanovísk je do 23.12.2010.

Návrh Konceptu územného plánu mesta je vystavený na vývesnej tabuli mesta, na internetovej stránke mesta Stará Turá, na Mestskom úrade, odd. výstavby, ÚP a ŽP v Starej Turej - DŠS Družstevná ul. 429/2 miestnosť č.109-prízemie (stále pracovisko MsÚ Stará Turá) a na internetovej stránke <http://www.ecocity.szm.sk/staratura>.

Zároveň pozývame občanov na verejné prerokovanie, ktoré sa uskutoční dňa 13.12.2010 (pondelok) o 15,00 hod. vo veľkej zasedačke mestského úradu v Starej Turej na Ul. SNP č.1/2 (prízemie budovy).

V tomto predvianočnom období má už v našom kultúrnom kalendári každoročne trvalé miesto benefičné podujatie, ktoré organizuje Nadácia ŽIVOT v spolupráci so staroturianskymi školami a Domom kultúry Javorina. Prijmite v tomto čase pozvanie Nadácie ŽIVOT a DK Javorina Stará Turá na

Benefičný koncert Nadácie ŽIVOT

ktorý sa uskutoční v nedeľu 5. decembra 2010 o 14.00 hod. v DK Javorina. V programe vystúpia žiaci staroturianskych škôl.

Správna rada nadácie zároveň chce poďakovať vám všetkým - podnikateľom, fyzickým i právnickým osobám, ktorí ste v priebehu tohto roka prispeli finančnou čiastkou na konto nadácie prostredníctvom Detskej organizácie FÉNIX Stará Turá, či už formou daru alebo odvedli svoje 2 percentá daní za rok 2009 pre naše deti a mládež. Finančné prostriedky sú rozdeľované v zmysle štatútu nadácie na rôzne mimoškolské podujatia v našom meste v oblasti vzdelávania, kultúry a hlavne športu.

Ing. Iveta Petrovičová, správkynia nadácie

Stará Turá – naše mesto

Monografia o našom meste bude mať prezentáciu na Vianočných trhoch, bude to vyše 370 stránová kniha v pevnej väzbe, plnofarebná. Na trhoch sa bude aj predávať, cena v čase písania príspevku nieje ešte stanovená. Kniha bude o. i. určite vhodným darčekom pod vianočný stromček pre vašich blízkych, priateľov a známych...

J. M.

Z ROKOVANIA MESTSKÉHO ZASTUPITELSTVA

Dňa 23. 11. 2010 o 15 hod sa konalo XXXVIII. zasadnutie MsZ Stará Turá. Mestské zastupiteľstvo vzalo na vedomie správu z kontroly uznesení prijatých na XXXVII. zasadnutí MsZ.

V rámci rokovania o majetkových záležitostiach MsZ schválilo žiadost: - spoločnosti HIGHWAYPOINT ONE, s.r.o., Bratislava o odkúpenie pozemku, - pána Gabriela Galbavého a manžel. Paulíny, bytom Stará Turá, o zrušenie vecného bremena na pozemku.

V ďalšej časti rokovania sa poslanci zaoberali rozpočtom mesta a jeho príspevkových organizácií. Prerokovali a schválili návrh II. zmeny rozpočtu mesta Stará Turá pre rok 2010.

Ďalej prerokovali návrh programového rozpočtu mesta Stará Turá pre rok 2011 a doporučujúce rozpočty pre roky 2012 a 2013. Rozpočet mesta bol schválený v štruktúre

Bežné príjmy:	4 176 987 eur	Bežné výdavky:	4 004 820 eur
Kapitálové príjmy:	3 300 976 eur	Kapitálové výdavky:	3 111 521 eur
Finančné príjmové operácie:	0 eur	Finančné výdavkové operácie:	70 530 eur
Príjmy celkom:	7 477 963 eur	Výdavky celkom:	7 186 871 eur

Rozdiel príjmov celkom a výdavkov celkom je prebytok 291 092 eur.

MsZ schválilo štyri Všeobecne záväzné nariadenia mesta, a to:

- VZN č. 9/2010 – Nar. návrh o určení miesta a času zápisu dieťaťa na plnenie povinnej školskej dochádzky v Základnej škole, Hurbanova ul. 128/25, Stará Turá. Na základe prijatého VZN je termín zápisu detí v dňoch 2.2.2011 – 3. 2. 2011 v čase od 13,00 h do 16,30 h v budove ZŠ na Komenského ul. č. 320/1.

- VZN č. 10/2010 – Nar. o určení výšky príspevku zákonného zástupcu dieťaťa na čiastočnú úhradu nákladov v školách a školských zariadeniach mesta Stará Turá. Na základe tohto VZN sa stanovuje nasledovný sadzobník poplatkov pre školy a školské zariadenia mesta:

MATERSKÁ ŠKOLA	eur
výška príspevku za pobyt jedného dieťaťa (mesačne)	10,00
výška príspevku za pobyt dvoch detí - súrodencov (mes.)	14,00
výška príspevku na stravu v ŠJ (denne)	1,06
ZÁKLADNÁ ŠKOLA	eur
výška príspevku v ŠKD - 1 dieťa (mesačne)	6,70
výška príspevku v ŠKD - 2 deti (súrodenci mesačne)	10,00
výška príspevku na stravu v ŠJ (denne) – 1. stupeň	0,90
výška príspevku na stravu v ŠJ (denne) – 2. stupeň	0,96
výška príspevku na stravu v ŠJ (denne) – zamestnanci	1,13
ZÁKLADNÁ UMELECKÁ ŠKOLA	eur
prípravné štúdium individuálne (mesačne)	4,50
prípravné štúdium skupinové (mesačne)	2,50
základné štúdium individuálne (mesačne)	4,50
základné štúdium skupinové (mesačne)	3,00
štúdium pre dospelých individuálne (mesačne)	10,00
štúdium pre dospelých kolektívne (mesačne)	8,30
štúdium pre dospelých individuálne (mesačne)-študenti	4,50
štúdium pre dospelých skupinové (mesačne) – študenti	3,00
CENTRUM VOLNÉHO ČASU	eur
žiak ZŠ, SŠ so vzdelávacím poukazom (mesačne)	1,50
žiak ZŠ, SŠ, VŠ bez vzdeláv. poukazu (mesačne)	2,50
Ostatní (mesačne)	4,00

Kluby
- Babyclub (ročne) 5,00
- Internet klub (pre deti, ktoré odovzdali do CVČ vzdelávací poukaz) bez poplatku
- Detský parlament (pre zvolených zástupcov detských poslancov) bez poplatku
- nízkoprahové kluby (určené pre handicapovanú mládež), bez poplatku

- VZN č. 11/2010-Nar. ktorým sa mení a dopĺňa VZN č. 5/1998-Nar. o podmienkach predaja výrobkov a poskytovania služieb na trhovných miestach a trhovný poriadok. Na základe tohto VZN sa stanovujú termíny príležitostných trhov v období od 1. 1. 2011 do 30. 6. 2011 na Mestskom trhovisku nasledovne:

I. staroturiansky trh v dňoch:	14.-15.1.2011
II. staroturiansky trh v dňoch:	10.-12.2.2011
III. staroturiansky trh v dňoch:	9.-12.3.2011
IV. staroturiansky trh v dňoch:	13.-16.4.2011
Veľkonočný trh dňa:	15.4.2011
V. staroturiansky trh v dňoch:	12.-14.5.2011
? Staroturiansky jarmok v dňoch:	17.-18.6.2011

- VZN č. 12/2010-Nar. o podmienkach určovania a vyberania dane z nehnuteľností na území mesta Stará Turá. Týmto VZN sa mení príplatok pri viacpodlažných stavbách z 0,033 eur na 0,04 eur z dôvodu, že v daňovom priznaní k dani z nehnuteľností sú uvedené dve desiatinné miesta. Správca dane upravuje platenie dane z nehnuteľností bez ohľadu na to, či vyrubená daň u fyzickej osoby presahuje 16,59 eur a u právnickej osoby 165,96 eur na dve rovnaké splátky.

Splátky sú určené nasledovne:

- prvá splátka dane do 15 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti platobného výmeru

- druhá splátka dane do 31. októbra. bežného zdaňovacieho obdobia.

V ďalšej časti rokovania MsZ prerokovalo Informáciu z kontrol vykonaných od XXXVI. zasadnutia MsZ, schválilo návrh plánu kontrolnej činnosti hlavnej kontrolórky mesta na I. polrok 2011 ako i návrh termínov zasadnutí MsZ Stará Turá na obdobie I. polroka 2011.

V záverečnej časti rokovania MsZ schválilo žiadosť p. Eleny Juricovej, bytom Stará Turá o odpustenie úroku z omeškania. MsZ vzalo na vedomie stanovisko Krajského stavebného úradu v Trenčíne zo dňa 11.10.2010 pod č. j. KSÚ-2010-416/1035-3:Ko, schválilo Zadanie Územného plánu mesta Stará Turá a zároveň uložilo začať prerokovávanie „Konceptu Územného plánu mesta Stará Turá“. MsZ vzalo na vedomie ideový návrh CIRKVI BRATSKEJ v SR so sídlom Bratislava 1 na umiestnenie pamätníka nášmu rodákovi prof. Jozefovi Roháčkovi.

MsZ schválilo návrh k účasti Materskej školy v Starej Turej na projekte Operačného programu cezhraničnej spolupráce ako i návrh na preplatenie 30 dní dovolenky primátorke mesta z dôvodu pracovnej zaneprázdnenosti, pre ktorú ju nemohla čerpať.

Mgr. Lubica Klimáčková

Novinky zo ZŠ

Vážení čitatelia, prvé dva dni mesiaca november sa začali pre školákov veľmi príjemne - jesennými prázdninami. 3. novembra sa opäť začalo vyučovanie a všetko sa vrátilo do zabehnutých koľají.

Od začiatku mesiaca do 11.11. sme pre deti pripravili predajnú výstavu kníh nakladateľstva Akela, kde si deti mali možnosť vybrať z mnohých krásnych kníh.

Od 8.11 do 12.11. usporiadala pani vychovávateľka Lubica Milatová medzitriedny turnaj vo vybíjanej. Tento šport je v našej škole veľmi obľúbený a deti si s chuťou zasúťažili.

Výsledky si môžete prečítať na internetovej stránke našej školy.

Dôkazom toho, že v našej škole sa stále niečo deje, je fakt, že o pár dní neskôr pripravili pani učiteľky Aj, hlavne pani Mgr. Anna Haverová, pre záujemcov kurz ANJ, ktorý viedol anglický lektor. Tieto kurzy už majú v našej škole tradíciu, deti sa tu veľa naučia a majú z nich veľkú radosť..

Ďalšou úspešnou akciou bola návšteva 7.A a 7.B v Divadle A. Bagara v Nitre, kde deti videli veľmi peknú a veselú rozprávku s názvom Mátohy.

Škola je vážna vec, to vieme všetci. Ale deti majú rady všetko veselé. A preto sme pre nich v čase, kedy sa blíži štvrtročné hodnotenie našej práce a musia tvrdo pracovať, rozptýlenie v podobe

rockového koncertu. Koncert mal u detí úspech a dobre bolo i to, že mohli využiť i posledné kultúrne poukazy.

24. 11. sa v budove školy na Komenského ulici konal seminár s reprezentantkami vydavateľstva MACMILLAN – G. Korpádiovou a Mgr. D.Krajňákovou na tému- Vyučovanie Aj na 1. stupni. Predviedli 2 ukážkové hodiny – prácu so žiakmi 1. ročníka a so žiakmi 4. ročníka podľa učebníc Mini Magie a Englishe World. Na záver sme si vymenili svoje skúsenosti s vyučovaním ANJ na 1. stupni. Stretnutie bolo pre všetkých veľkým prínosom.

V novembri navštívili našich deviatkov pán riaditeľ Ing. M. Duroška a pán zástupca r. š. Mgr. M. Trúsik. Prezentovali našim deviatkom možnosti štúdia v SOŠ Stará Turá, ktorá má skutočne vysokú úroveň a jej absolventi veľmi dobré uplatnenie na trhu práce.

29. 11 budeme na pedagogickej rade hodnotiť výchovno – vyučovacie výsledky práce šk.

r. 2010/11. S výsledkami vás oboznámime v nasledujúcom čísle.

Vážení čitatelia, pomaly sa blížia najkrajšie sviatky roka – Vianoce. Z celého srdca vám všetkým želám veľa zdravia, šťastia a lásky. Aby ste tieto sviatky pokoja prežili naozaj pokojne a v zdraví v kruhu svojej rodiny.

Anna Chmurová, riaditeľka ZŠ

JESENNÁ OLYMPIÁDA V MŠ

Nečudujte sa! Vďaka Nadácii ŽIVOT, ktorá sponzorsky prispela na projekt pod názvom: „Mami, ocko, ideme na olympiádu!“ sa nám možno prvým na svete podarilo dňa 29. septembra 2010 zorganizovať jesennú olympiádu. Nepriaznivé počasie nás prinútilo zmeniť miesto konania netradičných športových aktivít. Vo vnútorných priestoroch za deti, rodičia, starí rodičia a priatelia školy zišli v hojnom počte. Hudobnou skladbou pre športovcov, olympijskou vlajkou, ktorú niesli deti navštevujúce športové krúžky a olympijským ohňom bola zahájená olympiáda. Každá rodina pred súťažou dostala štartovací lístok, ktorý slúžil k rozhodnutiu vykonanej disciplíny. Za zvládnutie všetkých aktivít získali osem farebných hviezdíček. Odmenu bola hodnotná kľúčienka, olympijská medai-

la, sladkosť i samolepka. Súťažiaci mali možnosť občerstviť sa ovocím, minerálkou, džúsom alebo čajom. Hlavným cieľom projektu bolo motivovať rodičov, iniciovať vzájomnú spoluprácu rozvoja telesných schopností, pohybových zručností detí a podporiť komunikáciu medzi rodičmi, deťmi a kolektívom MŠ. Deti, rodičia odchádzali nadšení a spokojní. Pohybové aktivity im priniesli pohodu, dobrú náladu, radosť a uspokojenie.

PodĎakovanie patrí i celému kolektívu MŠ na Hurbanovej ulici 153/62 v Starej Turej. Aktívne sa podieľali na organizácii olympiády, dotvárali jej príjemnú atmosféru. Budeme sa tešiť na ďalšie spoločné športové aktivity, ktoré posilnia vzájomné medziľudské vzťahy.

Soňa Miklášová, MŠ Stará Turá

Z Centra voľného času Stará Turá

ČO SME ZAŽILI OD POLOVICE OKTÓBRA DO POLOVICE NOVEMBRA 2010?

• BABYCLUB sa rozbehol na plné obrátky. Týždenne sa u nás vystrieda takmer stovka maličkých detí do troch rokov a rodičov (i starí rodičia).

• Pravidelne bežia i výukové programy pre deti MŠ a ZŠ. Na prvom mieste v obľúbenosti je program Zvieratká tety Janky.

• Počas jesenných prázdnin sa deti mohli zúčastniť Tekvicparády (súťaž o najkrajšieho vlastnoručne vyrobeného svetlonosa), ktorej víťazom sa stal Karol Očenášek, a Pretekov áut na PC, v ktorých zvíťazil Michal Jedinák zo 6.A.

• Od októbra sa rozbehla činnosť i Detského parlamentu mesta Stará a 5.11. prebehlo už druhé riadne zasadanie.

• Sviatočnú stredu 17.11. sme spolu s p. vychovávateľkou Milatovou vyplnili voľný čas niektorým deťom a ich rodičom, a to akciou na plavárni pod názvom Pláva celá rodina.

• V sobotu 20.11. sa v CVČ uskutočnil pre deti ZŠ malý turnaj v stolnom tenise. Víťazom sa stal Tomáš Dzuro z 5. A.

ČO PRIPRAVUJEME V MESIACI DECEMBER 2010?

• Mikulášske besiedky pre všetky deti materských škôl (6. a 8.12.) a i pre maličké detičky v Babyclube (3.12. o 10.00 hod).

• 3. zasadanie Detského parlamentu mesta Stará Turá sa uskutoční v piatok 3.2. o 15.00 hod.

• Pripravujeme vystúpenie orientálnych tanečníčok do programu pre školy (3.12.) a na Benefičný koncert Nadácie ŽIVOT (5.12.).

• V utorok 21.12. pozývame deti ZŠ na predvianočnú diskotéku pod názvom DANCING PARTY, ktorú organizujeme v spolupráci s Clubom 3 a s Detským parlamentom mesta Stará Turá. Akcia sa začína o 16.00 hod v Clube 3. Treba si priniesť 50 centov na vstupné, pohodlné topánky na tancovanie a dobrú náladu. Okrem tancovania sa dečka môžu tešiť na hru a súťaže.

• Na začiatku prázdnin 23.12. ponúkame deťom možnosť zabaviť sa na staroturianskej plavárni, kde bude prebiehať akcia plná hier a súťaží vo vode pod názvom Vianočný kapor. Začiatok je o 10.00 hod. Nezabudnite plavky, uterák a šľapky. Plavecké okuliare nie sú podmienkou.

A POTOM...

želáme deťom, mladým i starším Staroturánom krásne Vianoce plné pohody, lásky a domáceho šťastia.

Věra Teplíčková, CVČ Stará Turá

Správy z Detského parlamentu

Minulý mesiac sa na zasadnutí parlamentu mesta Stará Turá udialo veľa vecí. Ako prvé sme schválili Stanovy Detského parlamentu. Po druhé predseda informoval o dôležitosti dochádzky členov do detského parlamentu. Potom predseda vyzval jednotlivé výbory, aby si zvolili svojich predsedov a informovali o svojej činnosti. Členovia výboru pre životné prostredie si zvolil Martinu Markušovú, členovia výboru pre voľný čas dali svoj hlas Filipovi Trnkovi a výbor pre školské záležitosti povedie Barbora Lukačovičová. A potom sa diskutovalo o návrhoch: prezentácie o ochrane a zlepšení životného prostredia, predvianočná diskotéka pre deti ZŠ, schránka nápadov a stažností v škole a riešenie stažností detí na školskú jedáleň. Nasledovala voľná diskusia, v ktorej sa prejednávali nápady detí ako lezecká stena, cyklistický a korčuľarský chodník, problémy so žiakmi druhého stupňa a napokon aj školská jedáleň. Parlament sa dohodol na tom, že sa bude stretávať prvý piatok v mesiaci. Parlament schválil i súťaž o najlepšie logo detského parlamentu. Na parlamente sa vyberie jeden, ktorý sa stane logom detského parlamentu nášho mesta.

Patrice Tomisová

hovorkyňa Detského parlamentu mesta Stará Turá

Voľby do orgánov samosprávy mesta Stará Turá konaných dňa 27.11. 2010 - neoficiálne výsledky

Por. č. na hlasovacom listku	Kandidát na primátora mesta	Okrskok č.1	Okrskok č.2	Okrskok č.3	Okrskok č.4	Okrskok č.5	Okrskok č.6	Okrskok č.7	Okrskok č.8	Okrskok č.9	Okrskok č.10	Celkový počet platných hlasov	Poradie podľa počtu získaných hlasov
Kandidáti na primátora mesta													
3.	Ján Klíš, Ing., 60 r., ekonóm, SMER - sociálna demokracia	192	149	243	215	241	187	42	69	65	24	1427	1.
2.	Leopold Barszcz, PharmDr., 50 r., farmaceut, Slovenská demokratická a kresťanská únia - Demokratická strana, Kresťanskodemokratické hnutie, Sloboda a Solidarita	229	177	210	151	171	156	7	39	22	38	1200	2.
1.	Radovan Ammer, MUDr., 54 r., lekár, nezávislý kandidát	110	67	73	143	81	91	5	48	12	19	649	3.
4.	Jozef Nešťák, Ing., 40 r., SZČO, Slobodné Fórum	18	13	16	11	11	15	1	2	3	2	92	4.
Kandidáti na poslancov do mestského zastupiteľstva vo volebnom obvode číslo 1													
22.	Miroslav Norád, Ing., 45 r., manažér, SDKÚ - DS, KDH, SaS	244	194	210	192	234	170					1244	1.
5.	Richard Bunišák, Ing., 38 r., geodet, SDKÚ - DS, KDH, SaS	171	147	193	161	183	111					966	2.
3.	Leopold Barszcz, PharmDr., 50 r., farmaceut, SDKÚ - DS, KDH, SaS	190	144	163	147	165	148					957	3.
14.	Soňa Kristofíková, Mgr., 51 r., referent pre školstvo, SDKÚ - DS, KDH, SaS	191	150	178	146	159	126					950	4.
10.	Júral Gavaš, Ing., 46 r., podnikateľ, SDKÚ - DS, KDH, SaS	173	128	169	126	168	129					893	5.
7.	Zuzana Durecová, 38 r., zdravotná sestra, SMER	129	116	170	165	168	105					853	6.
29.	Eva Šadloňová, MUDr., 53 r., lekár, nezávislý kandidát	123	121	178	144	119	111					796	7.
2.	Oľga Baranová, JUDr., 53 r., advokátka, nezávislý kandidát	131	111	173	127	137	101					780	8.
13.	Ivan Klimáček, Mgr., 48 r., štátny zamestnanec, nezávislý kandidát	178	85	122	112	144	109					750	9.
18.	Lýdia Michalcová, MUDr., 55 r., lekárka, nezávislý kandidát	97	98	132	130	161	130					748	10.
36.	Jánka Trúsíková, 58 r., technik, SMER	99	87	128	151	127	101					693	11.
39.	Ján Zloch, Ing., 64 r., strojný inžinier, nezávislý kandidát	85	77	110	167	140	94					673	12.
30.	Augustin Schmidt, Ing., 56 r., strojný inžinier, SMER	103	105	96	122	140	101					667	13.
24.	Martin Ozjímý, 37 r., vedúci dopravy TS, nezávislý kandidát	116	90	88	182	78	99					653	14.
32.	Elena Stančíková, 63 r., diplomovaná zdravotná sestra, SMER	96	66	139	99	137	101					638	15.
35.	Eva Tomisová, Ing., 61 r., ekonóm, SMER	72	85	112	130	140	96					635	16.
27.	Ján Puškár, 57 r., technik, SMER	84	82	122	109	123	89					609	17.
34.	Darina Tomanová, 52 r., učiteľka, SMER	99	82	85	118	119	76					579	18.
25.	Peter Pecho, Ing., 30 r., programátor, SDKÚ - DS, KDH, SaS	126	105	99	76	81	70					557	19.
33.	Peter Škrtečka, Mgr., 30 r., manažér, SDKÚ - DS, KDH, SaS	105	89	92	77	95	68					526	20.
6.	Ľuboslav Držik, Ing., 46 r., manažér, nezávislý kandidát	81	60	117	83	106	69					516	21.
16.	Peter Krúpa, Ing., 36 r., projektant, SMER	57	61	68	110	120	66					482	22.

Voľby do orgánov samosprávy mesta Stará Turá konaných dňa 27.11. 2010 - neoficiálne výsledky

Por. č. na hlasovacom lístku	Okrskok č.1	Okrskok č.2	Okrskok č.3	Okrskok č.4	Okrskok č.5	Okrskok č.6	Okrskok č.7	Okrskok č.8	Okrskok č.9	Okrskok č.10	Celkový počet platných hlasov	Poradie podľa počtu získaných hlasov
20.	107	67	75	72	73	79					473	23.
31.	59	57	67	76	84	93					436	24.
21.	72	68	69	89	70	50					418	25.
11.	47	43	71	84	93	55					393	26.
23.	48	50	77	60	42	44					321	27.
9.	42	31	64	54	49	16					256	28.
4.	47	33	31	40	32	46					229	29.
8.	47	33	41	35	36	36					228	30.
19.	28	27	42	56	51	23					227	31.
17.	50	24	33	38	36	28					209	32.
38.	25	33	39	39	26	33					195	33.
12.	54	29	29	18	17	29					176	34.
1.	16	37	30	32	24	31					170	35.
26.	32	23	17	40	24	21					157	36.
28.	38	25	24	17	12	27					143	37.
37.	14	19	23	44	15	9					124	38.
15.	vzdal sa kandidatúry											
Kandidáti na poslancov do mestského zastupiteľstva vo volebnom obvode číslo 2												
4.								21	73		94	1.
1.								17	29		46	2.
3.								10	33		43	3.
2.								5	20		25	4.
Kandidáti na poslancov do mestského zastupiteľstva vo volebnom obvode číslo 3												
3.										69	10	1.
4.										31	42	2.
1.										1	25	3.
2.										1	6	4.

• Účasť voličov na hlasovaní vo voľbách (%): 41,57 •

Vo volebnom obvode číslo 1 sa voľilo 11 poslancov.

Vo volebnom obvode číslo 2 sa voľilo 1 poslanec.

Vo volebnom obvode číslo 3 sa voľilo 1 poslanec.

Volebný obvod číslo 1 : Stará Turá

Volebný obvod číslo 2: Drgonova Dolina + Paprad'

Volebný obvod číslo 3: Topolecká + Súš

NA DOPRAVNOM IHRISKU

Význam dopravnej výchovy a prevencie je v príprave detí na život v premávke na cestách. Deti prostredníctvom dopravnej výchovy získavajú základné vedomosti, zručnosti a návyky zamerané na bezpečné správanie sa v rôznych dopravných situáciách. Ranný vek je obdobím, v ktorom si deti osvojujú väčšinu svojich návykov. Preto je nepretržitá dopravná

výchova predpokladom pre bezpečnejšie a rozumnejšie sa správanie detí v cestnej premávke, či už v pozícii chodcov, cyklistov alebo potenciálnych vodičov. Teoretická a praktická príprava detí je v tejto oblasti veľmi významná a získane poznatky sú dobrým základom pre bezpečný každodenný pohyb detí v okolí ciest. Najlepšími miestami, kde si deti môžu vyskúšať svoje vedomosti v teréne a naučiť sa orientovať na cestách sú detské dopravné ihriská (DDI). Systematická výchova k dopravnej disciplíne od najútlejšieho veku je jedným z najúčinnějších prostriedkov ako pripraviť dieťa na úlohy, ktoré ho čakajú v cestnej premávke. Dieťa si oveľa lepšie zapamätá bezprostredné zážitky, ako slovný komentár o konkrétnej udalosti.

Preto sme sa v Materskej škole na Hurbanovej 153 rozhodli využiť veľkú betónovú plochu pred hospodárskym pavilónom na vybudovanie dopravného ihriska. Po vypracovaní projektu – „Bezpečne na ihrisku – bezpečne na cestách“ získala materská škola od Nadácie ŽIVOT dotáciu na realizáciu projektu. Takto získané financie sme využili na úpravu školského dvora – farby na vyznačenie ciest a prechodov, materiálno-technické zabezpečenie - dopravné značky, detské kolobežky, odmeny pre deti – reflexné pásky. Hoci sa začiatok realizácie oneskoril až na mesiac október, o to viac sa tešíme z realizácie. Najväčším problémom bola samotná plocha ihriska, ktorá bola značne poškodená a vyžiadala si rozsiahlejšiu opravu. Vďaka spolupráci s vedením MŠ a Rodičovským združením sa podarilo zabezpečiť vyrovnanie podkladu liatym asfaltom tak, aby plocha pod dopravné ihrisko spĺňala bezpečnostné kritériá pri pohybe detí. Po prvopočiatočných problémoch sme 3.októbra (v nedeľu) začali vymeriavať prípravnú plochu, vyznačovať kadiaľ povedú cesty, priechody pre chodcov a „kruháč“. Táto aktivita sa podarila zrealizovať vďaka p. J. Mikulcovi z Autoškoly Maja, ktorý celé DDI navrhol a priviedol si na pomoc nielen rodinu, ale tiež kolegov z autoškoly. V pondelok ráno čakalo deti milé prekvapenie v pod-

be „nového“ dvora - dopravného ihriska. Hoci tam chýbali dopravné značky, aj tak deti s nadšením skúšali peši i na kolobežkách nové cestičky. Pretože dopravné značky sú prenosné, tak sme ich na DDI používali iba v čase aktivít projektu. Praktickému výcviku na ihrisku však predchádzala najskôr teoretická príprava, kde sa deti od učiteľa autoškoly p. Mikulca učili poznávať základné dopravné značky, poznať základnú povinnú výbavu bicykla a cyklistu v praktickej ukážke. Deti si na DDI vyznačenom dopravnými značkami vyskúšali bezpečné prechádzanie cez cestu, bezpečnú jazdu na bicykli a kolobežke v pravom jazdnom pruhu, pretože dopravu pomohli riadiť aj mestskí policajti p. Redaj a p. Moravčík. Jazdu zručnosti zvládli všetky deti úspešne a tešili sa z vlastných výkonov, za čo ich odmenili ujovia policajti reflexnými páskami. Téma o doprave detí zaujala. Zapájali sa do pripravených činností v spolupráci s rodinou.

V rámci projektu sa našlo veľa spriaznených dušičiek, ktoré nám pomohli, začo im ďakujeme. Dúfam, že sa nikto neurazí, keď sa tu nenájde. Veľmi si vážime, že vďaka takýmto nadšencom a priateľom školy máme dopravné ihrisko a nielen to. Vyjadrujeme veľké poďakovanie Nadácii ŽIVOT, ktorá prispela na nákup prenosných dopravných značiek, detských kolobežiek a praktických odmien pre deti – reflexné pásky. Ďakujeme Rodičovskému združeniu pri IV. MŠ, že v spolupráci s vedením MŠ prispelo na opravu poškodenej betónovej plochy, na farby a na dofinancovanie projektu. Ďakujeme Autoškole Maja v zastúpení p. Mikulcom, ktorý pomohol navrhnuť a zrealizovať samotné DDI a venoval svoj voľný čas teoretickej i praktickej príprave detí. Ďakujeme p. Galbavej za pomoc pri vybavovaní a nákupe farieb na DDI a odmien pre deti. Ďakujeme p. Dingovej, ktorá od p. Brnčalu vybavila sponzorský príspevok na účet RZ, čím pomohli čiastočne pokryť výdaje Rodičovského združenia v rámci dopravného projektu. Ďakujeme Mestskej polícii za účasť na aktivitách školy počas realizácie projektu. A ďakujeme všetkým

rodičom, ktorí prispeli a prispievajú na účet Rodičovského združenia. Ešte raz vďaka, hlavne za „naše“ vaše deti. Skvalitnili sme okolie a priestory školy, kde sa pohybujú deti, čo má veľký vplyv na ich ďalší rozvoj v rámci zdravia, bezpečnosti a edukácie.

Za celý kolektív MŠ, D. Michalcová

Učili sme sa...

Oktober je mesiac, keď prichádzajú do školy, do tried rodičia a pripravujú deťom peknú akciu. Napr. spolu tvoria krásne výrobky, či športujú. V 3. B sa trieda premenila na cukrársku dielňu vďaka pani Zuzke Chudíkovej, mamičky našej Petrušky. Deti vyrábali nepečené koláčiky. Mali plné ruky práce a naozaj sa snažili. Strúhali, miešali, tvorili. Odmenou za ich snahu im boli chutné guľôčky, ktoré na záver zjedli.

Triedna učiteľka 3. B, Mgr. Katarína Kovárová

Partizán, ktorého mučili, bol MEIR SCHEIN

*Daj nám silu trpieť a spomínať.
Daj nám silu vstúpiť do nového života!
Tu odpočívajú mladík, člen nášho hnutia,
ktorý mal právo na život, no už ho niet...*

Akiva Nir

„Tam, vedľa školy - ukazoval dedinský kmeť, tam je krčma, vidíš ju? Pred touto krčmou sústredili Nemci všetkých obyvateľov dediny, mužov, ženy i deti. Zo všetkých strán na nich mierili hlavne pušiek a guľometov. Stáli sme tam ako prikovaní. Cítili sme, že sa chystá niečo hrozné. Potom pred nás predviedli židovského chlapca s čiernymi kučeravými vlasmi, oblečeného do uniformy slovenského vojaka. Nezastreliili ho. Pred našimi očami mu vyrezali jazyk a vypichli oči. Mladík stál, krv mu stekala po tvári a z úst mu vychádzali hrozné zvuky. Potom prišlo auto a nás poslali domov. Pokrižovali sme sa a zavreli dvere na domoch. Počul som strelbu. Potom podpálili dedinu a strieľali po mužoch“.

Partizán, ktorého mučili bol odchovanec židovského mládežníckeho hnutia „Hašomer Hacaira“, ktoré na Slovensku pôsobilo od roku 1925, MEIR SCHEIN, múdry a vzdelaný chlapec. Z vrečka

kabáta mu vždy trčala kniha. Odviedli ho do pracovnej jednotky slovenskej armády k šiestemu práporu. V deň vypuknutia Povstania sa pridal k partizánskej jednotke. Dobrovoľne sa hlásil na každú akciu. Prišli do jednej dediny, kde našli mŕtvoly dvadsiatich Židov, dospelých, žien i detí. Nemci obsadili dedinu a počas hodiny vyvražďili všetkých Židov, čo sa tam skrývali. Meira Scheina chytili skôr, ako sa mohol sám zastrelit. Vydržal všetky mučenia a neprehmvoiril ani slovo...“

EPILOG

Toto je úryvok knihy „CHODNÍČKY V OHNIVOM KRUHU“ ktorej autorm je bývalý mladý židovský bojovník v Povstaní Akiva Nir, rodák z Polhory v okrese Námestovo. V roku 1947 sa vyštudoval do Palestíny, kde vyštudoval históriu na Hebrejskej univerzite v Jeruzaleme. Knihu z hebrejského originálu do slovenského jazyka preložil nám dobre známy lekár, žiaľ už zosnulý, MUDr. Ladislav Minárik (Müller), príslušník a lekár Uhrovej partizánskej skupiny „Hurban“ v horách Javoriny v r.r.1944-1945.

Dr. Marcel Gažík, SZPB Stará Turá

Nezabudli sme

...a odpusť nám naše viny...

...ale zbav nás zlého ...

(Otče náš... Ev. sv. Matúša 6,12,13)

Je to smutný príbeh - žiaľ skutočný. Stalo sa to takto.

Písal sa deň 11. marec 1973, kedy v myjavskej nemocnici predčasne vo veku nedožitých 26 rokov zomrel mladý pracovník Chirany, MIROSLAV KLIEBER z Podkylavy pri Krajnom.

Keď sa vrátil z výkonu vojenskej základnej služby, bol v dôsledku pôsobenia nejakých neznámych chemických bojových látok vážne zdravotne postihnutý a po prepustení do civilu plne invalidizovaný s ťažkým neurologickým defektom. Nedokázal sa učesať, oholiť, písať - sotva chodil.

Čo hovorí o tomto smutnom príbehu svojho života samotný Mirko Klieber:

„Dňa 16. t.m. (záznam je zo dňa 17. januára 1973), som bol v nemocnici na Myjave, kde mi vyberali stehy po prevedenom operačnom zákroku. Keďže som sa tam dlhšie zdržal a bol som hladný, išiel som do Spoločenského domu na Myjave, kde som sa hodlal naobedovať. Poznámam, že šatniarka ma dobre pozná a pozná ma ako invalidu. Keď som si odložil čiapku chcel som sa očesať, z WC vyšiel príslušník VB v uniforme, prišiel ku mne a chytil ma za bradu, pričom povedal, že ma tak oholí, ako som ešte nikdy nebol. Pri tomto som chcel uhnúť, ten mi však pästou dal do tváre pod ľavé oko. Potom ma zhodil na zem a fahal ma dolu schodmi až na stanicu VB, kde požadoval odomňa legitimáciu. Predložil

som mu preukaz Zväzu invalidov, v ktorom som mal 300,- Kčs. Pri tomto ma zbil, roztrhal mi košeľu a 300,- Kčs si ponechal. Po tomto som sa odobral do nemocnice, kde mi dali potvrdenie o zistenom stave. V ten deň, ako aj dnes ma veľmi bolela a bolí hlava, ktorú som mal v minulosti operovanú. Potvrdenie ponechávam na právnom odbore (pozn. Chirany v Starej Turej). Poznámam, že menovaného som nijak neoslovoval a ani som sa nepúšťal s ním do debaty. Nemať žiadny dôvod na mňa zaútočiť. Prosím preto, aby ste v tejto mojej nemilej veci urobili čo uznáte za vhodné, lebo toto, čo mi spravil nemôžem nijako odpustiť. Celú vec, ako sa odohrala, videl vedúci spoločenského domu ako aj šatniarka, ktorí môžu potvrdiť to, čo som už uviedol.“ (podpis Miroslava Kliebera)

A akú to malo dohru? To by bolo na ďalšie rozprávanie. Hádám len toľko, že do celej záležitosti sa popri právnom útvaru Chirany a osobne, žiaľ už zosnulý JUDr. Vlasty Hrnčířkovej, osobného jeho priateľa a spolupracovníka Miroslava Kovačovica, vložil aj vtedy predseda Závodného výboru ROH Martin Bača. V emotívnej kázni nad rakvou Mirka Kliebera na krajňanskom cintoríne evanjelického farára Elku i v rozlúčkovom príhovore za spolupracovníkov z Chirany M. Kovačovica bolo vyslovené odsúdenie tohto nehanebného, brutálneho policajného zásahu, ktorý mohol zobrať na súd už len sám Pán Boh. A On aj ukončil trápenie Mirka Kliebera, keď si ho potom o necelé dva mesiace povolal k večnému odpočinku.

Nech je požehnaná jeho svetlá pamiatka.

**JUDr. Marcel Gažík
býv. prezbyter Ev. a.v. cirkevného
zboru v Starej Turej**

Čau decká, ahoj rodičia

Je pred nami zima, sneh a prázdniny a s nimi prichádza aj čas na týždeň v horách! Aj tento rok vás pozývame na zimnú chatu pod názvom

TRAJA KAMARÁTI

Na chate Lesy Donovaly.

Odchádzame 3. januára 2011 ráno a vrátíme sa o týždeň 9-teho v odpoľudňajších hodinách.

Kristína Royová, rodáčka zo Starej Turej, napísala krásny príbeh „Traja kamaráti“, ktorý si budeme čítať na pokračovanie po celý týždeň. Okrem toho si chceme užiť sneh a chatu, ako sa len bude dať. Zober si sane, boby, lyže, otepovačky a poď s nami. Na chate sa budeme hrať a spievať a pôjdeme aj odhaliť tajomstvo pokladu. Tí, čo máte ping-pongovú raketu, vezmite si ju so sebou.

Účastnícky poplatok: Pre registrovaných v klube Pathfinder: 75,- eur. Pre neregistrovaných v klube Pathfinder: 80,- eur. (Registrovať sa na rok 2011 môžete u nás. Cestovné na jednu osobu bude 12,- eur. Zálohu 50,- eur posielajte na účet alebo zloženkou spolu s prihláškou do 16.decembra.

Do správy pre adresáta napíšte: Chata+Meno
Prihlasujte sa na adrese: Stano Slamka, SNP 263/21, 916 01 Stará Turá. Pevná: 032 776 42 25, mobil: 0905 763 903

Mail: stanoslamka@gmail.com

Číslo bankového účtu: 261 313 37 29/1100

Záujemci o lyžovanie si môžu pozrieť ceny vlekov na www.skidonovaly.sk

Pokiaľ máte otázky, píšete, volajte, kontaktujte nás. Konkrétnejšie informácie, ako odchody a čo si vziať, napíšeme prihláseným.

Za prípravny tím Vás všetkých zdraví

Báruch Stano Slamka

Účasť Slovenska na medzinárodnej súťaži Wushu Open Hungary 2010

Slovenský reprezentačný výber Slovenskej Asociácie Čínskeho Wushu sa už po druhý krát zúčastnil na súťaži Wushu Open Hungary 2010, ktorá sa konala 8.-10. novembra 2010 v Budapešti v Maďarsku. Tento krát sa na súťaži zúčastnili zástupcovia 15tich krajín, dovedna takmer 300 súťažiacich. I napriek tomu sa naším ôsmim reprezentantom podarilo priniesť 13 medailí z toho:

6x zlato, 5x striebro a 2x bronz.

Úspešný Slovenský reprezentačný tím Slovenskej Asociácie Čínskeho Wushu. Zľava Tomáš Uherčík, Ján Okrucuký, Marián Susedka, Martin Császár, Miroslav Kohýl, Romana Schubertová, Milan Surgoš, Maroš Cuninka

Wushu Centrum Stará Turá na medzinárodnej súťaži Wushu Open Hungary 2010

Štyria členovia Wushu Centra Stará Turá, sa ako súčasť slovenskej reprezentácie už po druhý krát zúčastnil na súťaži Wushu Open Hungary 2010, ktorá sa konala 8.-10. novembra 2010 v Budapešti v Maďarsku. S pomedzi takmer 300 súťažiacich z 15tich krajín, sa naším podarilo získať 5 medailí. Z toho: Ján Okrucuký - 2x zlato, Martin Császár - 1x zlato, 1x striebro, Tomáš Uherčík - 1x striebro. Gratulujeme. **E.C.**

DOM KULTÚRY JAVORINA INFORMUJE

Program kina Javorina na december 2010

Streda 1. decembra 19.00 h

PŮŠTNÝ KVET

VB, Nemecko, Rakúsko. Film vznikol podľa autobiografickej knihy Waris Dirie. Bývalá modelka rozpráva strhujúci životný príbeh, v ktorom popisuje svoju neuveriteľnú cestu od kočovného životav somálskej púšti na najznámejšie svetové prehliadkové móla.

Vstupné: 2,- eura 124 min. MP od 12 rokov

Nedeľa 5. decembra 16.30 h

PRINCEZNÁ A ŽABA

USA animovaná komédia o krásnej dievčine, princovi a žabe. Slovenský dabing.

Mikulášske vstupné: 1,- euro 94 min. Mládeži prístupný

Streda 8. decembra 16.00 h

KUKY SE VRACÍ

ČR. Podľa skutočného príbehu jednej plyšovej hračky. Keď sme boli deti, verili sme, že hračky žijú a zažívajú tie najväčšie dobrodružstvá, o ktorých sme sa my odvážili len snívať. Réžia: Zdeněk Svěrák.

Vstupné: 2,20 eura 95 min. Mládeži prístupný

Nedeľa 12. decembra 19.00 h

LEGENDA O LIETAJCOM CYPRIÁNOVI

SR. Strhujúci príbeh o o tajomnom mníchovi, ktorý zostrojil lietajúci stroj podľa stratenej knihy Leonarda da Vinciho.

Vstupné: 2,- eura 100 min. MP od 12 rokov

Streda 15. decembra 19.00 h

ČARODEJOV UČEŇ

USA. Rýchlokurz mágie nie je nikdy na škodu. Hrajú: Nicolas Cage, Monica Bellucci a ďalší Slovenské tituly.

Vstupné: 2,20 eura 110 min. MP od 12 rokov

Streda 22. decembra 19.00 h

FÍZLI ZO ZÁLOHY

USA. Detektív Gamble a Hoitz sú na policajnej stanici každému na smiech. Slov.tituly.

Vstupné: 2,10 eura 108 min. MP od 12 rokov

Streda 29. decembra 19.00 h

JEDZ MODLI SA MILUJ

USA. Film nakrútený podľa jedného z najväčších bestsellerov r.2006, odmeneného nespočetným množstvom ocenení. Po mnohých nezdaroch a rozvodoch sa 35-ročná Elizabeth /Julia Roberts/ so zlomeným srdcom rozhodne absolútne zmeniť život a vydá sa na ročnú cestu okolo sveta, na ktorej chce nájsť samu seba. Slovenské tituly.

Vstupné: 2,20 eura 110 min. MP od 12 rokov

Dom kultúry Javorina pripravuje

5. decembra o 14.00 hod. **BENEFIČNÝ KONCERT** Nadácie Život, v ktorom vystúpia deti MŠ, ZŠ a ZUŠ zo Starej Turej. Vstupné: 1,- euro

5. decembra 2010 o 15.30 hod. zavíta na Námestie slobody medzi deti Mikuláš, aby rozsvietil vianočný stromček. O 16,30 hodine bude premietnutá deťom rozprávka: Princezná a žaba. Vstupné: 1,- euro

17. decembra 2010 o 19.00 hod. vo veľkej sále DK Javorina vianočný koncert moravskej dychovky GLÓRIA. Host programu: Franta Uher z Lanžhotu. Vstupné: 5,50 eura a 5,- eur

Vstupenky si môžete zabezpečiť na sekretariáte DK Javorina, alebo na čísle telefónu:7763366

Dom kultúry Javorina Stará Turá pozýva do kaviarne DK Javorina na výstavu obrazov

DOLNOZEMSKÝ BATÔŽTEK

insitnej maliarky z Kovačice Zuzany HÓLUBEKOVEJ.

Výstava bude otvorená v dňoch 6.-10. decembra 2010

od 8.00 do 17.00 h. V nedeľu 5. decembra 2010

od 14.00 do 17.00 hodi.

Vernisáž výstavy s účasťou autorky bude v sobotu 4. decembra 2010 o 14.00 hod.

www.dkjavorina.sk, e-mail: dkstaratura@zoznam.sk

Rekonštrukcia Domu kultúry Javorina začala

Po dlhoročných snahách konečne začala rekonštrukcia Domu kultúry. I keď by si taká 48 ročná budova zaslúžila totálnu rekonštrukciu, sme radi, že sa opraví aspoň strecha. Finančné prostriedky na túto rekonštrukciu sme získali z programu cezhraničnej spolupráce Slovenská republika - Česká republika z Európskeho fondu regionálneho rozvoja za osobnej angažovanosti primátorky mesta.

Keďže Stará Turá má družbu s mestom Kunovice, my sme na ňu naviazali a spoločne sme vytvorili projekt: "Zlepšenie služieb cestovného ruchu Slovensko-moravského pomedzia." Ako už bolo spomínané v novembrovom čísle, Kunovice si z týchto prostriedkov zrekonštruovali Slovákú bídu a Slovákú sklípek. Keďže sme boli finančne limitovaní, rozhodli sme sa pre to najnutnejšie a to rekonštrukciu terasy a strechy, ktorá už roky zateká a rekonštrukciu elektroinštalácie v celej budove. Vymurovaním a zastrešením terasy vzniknú nové priestory, ktoré chceme využiť pre aktivity novovzniknutého Strediska cezhraničnej spolupráce. Mali by tu fungovať rôzne remeselnícke kurzy, vznikne tu krásna tanečná sala na školu tanca a výstavná sieň, ktorú sme doposiaľ nemali. V nej sa budú prezentovať nielen výrobky jednotlivých krúžkov, ale i iné umelecké práce.

Vďaka finančnému príspevku mesta sme v uplynulých rokoch vymaľovali veľkú sálu a zrekonštruovali jej osvetlenie. Cez leto sme vymenili okná v knižnici a zároveň ju po 30 rokoch vymaľovali. Naš kultúrny stánok si vyžaduje ešte veľa finančných prostriedkov, hlavne na osvetlenie javiska a výmenu okien a vchodových dverí, kde je veľký únik tepla.

Bude záležať na novej samospráve mesta, či bude pokračovať v úsilí terajšieho vedenia a nájde finančné prostriedky na dokončenie tejto rekonštrukcie, aby v auguste 2012, kedy bude mať Dom kultúry Javorina 50 rokov privítal svojich návštevníkov v dôstojnom novom šate, aký si naši návštevníci skutočne zaslúžia.

Bc. Zuzana Zigová, riaditeľka DK Javorina

NOVINKY MESTSKEJ KNIŽNICE

BELETRIA

Varáčková Miroslava: Anjeli noci, Featherová Jane: Hriešny džentlmen, Bazalová Bea: Obraz, Fulmeková Denisa: Čakáreň, Heriban Jozef: Ružový trojuholník, Fieldingová Joy: Nebezpečná zóna, Banáš Jozef: Kód 9, Rebrová Soňa: Ema

DETEKTÍVKY

Garwoodová Julie: Výkupné, Zuiker Anthony E.: Level 26, Glukhovskij Dmitry: Metro 2033

NAUČNÁ LITERATÚRA

Obúrková Eva: Výlety po Slovensku s deťmi i bez nich, Melgosa Julián: Kniha pre páry, Kele František: Milan Rastislav Štefánik, významný cestovateľ a jeho nasledovníci, Lenghardtová Jana: Španielčina 1, Baričák Pavel: Úcta k prírode a úsmev ako zmysel života, Klenková Jiřina: Logopedie, Braun Ján: Pestujeme vinič

DETSKÁ LITERATÚRA

Brezina Thomas: Tajomstvo Titanicu, Brezina Thomas: Tajný pes Bel-lo Bond, Wilsonová Jacqueline: Najlepšie kamarátky, Futová Gabriela: Chlapci padli z višne, dievčatá z jahody, Ezopove bájky

OZNAM

Knižnica bude otvorená pred Vianocami do 20.12.2010 od 12.00 - 18.00. V Novom roku bude knižnica otvorená v piatok 7.1.2011 od 12.00 - 18.00.

Ospravedlňujeme sa...

...za nesprávne uvedené mená v St. spravodajcovi 10/ 2010 - medzi nových občanov pribudla Carin Černáková a v 11/ 2010 v smútočnej spomienke si príbuzní spomínali na Miloslava Slezáka...

Smútočná spomienka

Zoslablo telo, utíchol hlas, dotíкло srdce, zastavil sa Tvoj čas. Ostalo temno, ako keď zhasne slnka jas, ale spomienka na Teba zostane navždy v nás.

Ďakujeme všetkým príbuzným, priateľom a známym, ktorí sa prišli rozlúčiť s našou manželkou, matkou, babičkou a prababičkou

Katarínou OTIEPKOVOU,

ktorá nás navždy opustila 17.9.2010 vo veku 91 rokov. Úprimne ďakujeme všetkým za dôstojnú rozlúčku, prejavu sústrasti a kvetinové dary.

Manžel Adam, dcéry s rodinami a ostatná smútiaca rodina

Smútočné podakovanie

Duša a telo Tvoje zasiahol veľký žiaľ a Ty tak skoro pobral si sa v ústrety Tej, ktorú si sedemdesiat jeden rokov po boku mal.

Odišiel si náhle, kým svitol nový deň, aby ste už spoločne snívali Váš večný sen.

Smútok dvojnásobný zasiahol srdcia naše, no spomienka na Teba v nás nikdy neuhasne.

Ďakujeme všetkým príbuzným priateľom a známym, ktorí sa prišli rozlúčiť s našim otcom, starým a prastarým otcom **Adamom OTIEPKOM,**

ktorý nás navždy opustil 30.10.2010 vo veku 91 rokov. Úprimne ďakujeme za dôstojnú rozlúčku, prejavu sústrasti a kvetinové dary.

Dcéry a brat s rodinami a ostatná smútiaca rodina

Smútočná spomienka

Najväčšia láska zomiera, keď dobrý otec navždy oči zatvára. Ako tíško si žil, tak si aj tíško odišiel.

Dňa 17.11.2010 uplynulo smutných 8 rokov čo od nás odišiel náš otec a dedko

Jozef KRÁLIK.

S láskou spomínajú dcéry Veronika a Adela s rodinami a syn Jozef s rodinou

Smútočná spomienka

Už 8 rokov je za nami, čo nepočujeme Tvoj hlas, Zostávaš však medzi nami a spomienky žijú v nás.

Dňa 2.12. uplynú 8 rokov čo nás predišiel do večnosti náš manžel, brat, otec a dedko

Ján BUŠO.

S láskou spomína manželka, syn s rodinou a brat

Smútočná spomienka

Dňa 4.12.2010 uplynú 5 rokov, čo nás navždy opustila moja manželka, mamička a babička

Anna MALEKOVÁ.

Odišla tíško, nie je medzi nami,

Ale v našich srdciach stále žije s nami.

Manžel Ján, syn Ján s rodinou, dcéra Anna s rodinou

Smútočné podakovanie

Ďakujeme za všetky prejavy úprimnej sústrasti, dôstojný obrad a kvetinové dary pri poslednej rozlúčke s milovaným manželom, otcom, dedkom a pradedkom

Pavlom ROJKOM

zo Starej Turej, ktorý nás náhle opustil dňa 6.11.201 vo veku 77 rokov.

Smútiaca rodina

Smútočná spomienka

Odišiel si bez slova a na rozlúčku nebol čas, Ale spomienky na Teba zostanú navždy v nás.

Dňa 22.12.2010 uplynú tri roky, čo nás navždy opustil drahý manžel, otec, dedko a pradedko

Štefan KUČERA

S láskou a úctou spomína manželka Milka, dcéry a synovia s rodinami

Smútočná spomienka

Dňa 2. decembra 2010 uplynú 1. výročie smrti, kedy nás navždy opustil vo veku 83 rokov náš otec, dedko a pradedko

Alojz KUBRICKÝ

Spomínajú deti s rodinami a ostatná rodina

Matričné okienko

NOVÍ OBČIANKOVIA MESTA

Matúš Hložka, Viktória Galbavá, Martin Mazák

UZATVORILI MANŽELSTVO

Tomáš Durec zo Starej Turej a Mariana Dobrovodská z Jablonice
Adam Uhlík zo Starej Turej a Zuzana Lipovská z Mor. Lieskového
Tomáš Stuchlý zo Starej Turej a Daniela Hrabovská zo Starej Turej
Daniel Palcút z Častkoviec a Dominika Hornáčková zo Starej Turej
Juraj Hučko zo Starej Turej a Ivana Kollárová zo Starej Turej
Peter Štefík zo Starej Turej a Pavla Hengálová z Blažovic, ČR
Michal Belovič z Bratislavy a Zuzana Martáková zo Starej Turej
Lubomír Sušarský zo Starej Turej a Anna Siegelová z Levíc
Hasim Kiminsu z Adany, Turecká rep. a Petra Beszédesová zo St. Turej

ROZLÚČILI SME SA

Mária Červenčíková, Rudolf Páleník, Adam Otiepka, Štefan Dlhý, Pavel Rojko, Viera Klčová

Naši jubilanti v mesiaci november 2010

- 70.r. - Mária VALENČÍKOVÁ, Eva JANKOVIČOVÁ
- 75.r. - Jarmila ELIÁŠOVÁ, Mária CHUDÍKOVÁ, Šimon MIKLÁŠ, Ing. Ján GÖRÖG, Ján BLANÁRIK, Ing. Jaroslav MARTÁK, Michal TILINGER, Imrich BOLEDOVIČ
- 80.r. - František TRUHLÍK, Anna BUNOVÁ, Ludovít PIRNÁK
- 81.r. - Štefan MIKULČEK, Karol DUDÍK, Ján POTFAJ
- 82.r. - Alžbeta VISELKOVÁ, Rudolf ROJKO
- 83.r. - Jozef ČIERNIK, Anna BUNČÁKOVÁ
- 84.r. - Mária HUČKOVÁ, Jozef LACKOVIČ, Anna NEMCOVÁ, Jaroslav NOVOMESTSKÝ, Božena JANSOVÁ, Anna FRIDRICHOVÁ, Juraj MIKAS, Zuzana POTFAJOVÁ
- 85.r. - Anna VIKTORYOVÁ, Anna VRÁBLOVÁ
- 86.r. - Anna KOŠTIALOVÁ, Zuzana DRŽÍKOVÁ, Katarína GREGOROVÁ
- 87.r. - Jozef ZÁMEČNÍK
- 89.r. - Tomáš NAĐ
- 91.r. - Gustáv STACHO
- 92.r. - Mária MIKULCOVÁ
- 95.r. - Eva JURÍKOVÁ

Smútočná spomienka

Dňa 26.12.2010 uplynú 1. výročie smrti, kedy nás navždy opustil

Stanislav PÚDELKA.

Kto ste ho poznali, venujte mu tichú spomienku.

Smútiaca rodina

Smútočná spomienka

Dňa 8.12.2010 uplynú 5 rokov čo nás navždy opustila naša mama a stará mama

Eva KLIMÁČKOVÁ

S úctou spomínajú dcéra, synovia a ostatná rodina

Smútočná spomienka

Čas plynie ako voda, ale Ty Danko v srdciach ostávaš. Spi sladko Danko KLIMÁČEK ml.

Dňa 29.12.2010 to bude 5 rokov keď nás náhle opustil

Daniel KLIMÁČEK ml.

S láskou spomína mama, brat Tomáš a dedko Edo

Smútočná spomienka

Tak rýchlo Ti osud život vzal, ani Ti ruku nepodal. Nemusel taký krutý byť, veď si chcela ešte tu s nami byť.

Dňa 19.12.2010 si so smútkom v srdci pripomínáme 6. výročie úmrtia našej dobrej mamy a babky

Anny STANČIKOVEJ (rod. Bičianovej) z Drgonovej Doliny. Kto ste ju poznali, spomínajte spolu s nami.

manžel Jaroslav, deti Lubka, Mirko a Jarka s rodinou

Smútočná spomienka

Dňa 29.12.2010 uplynú rok čo nás navždy opustil náš otec, dedko a pradedko

Rudolf POŽGAY.

S láskou spomínajú dcéry, synovia a ostatná rodina

Náš krajan, hudobný skladateľ IVAN VALENTA 70 ročný

Náš bývalý spoluobčan Mgr. Ivan Valenta sa síce narodil v Bratislave (28.11.1940) no jeho životná dráha sa prepletala medzi našim podjavorinským krajom a Bratislavou. Jeho otec bol Ján Valenta (1903-1995) bol zo Starej Turej, matka Anna rod. Harušťáková (1913-2009) pochádzala z Lubine-Podkozínec. Otcovi rodičia boli Jozef Valenta-Juritschka a Katarína rod. Valentová, žili na Hornom konci na Družstevnej ulici pri Novomeských mlyne. Živili sa ako cestujúci obchodníci s látkami (tzv. „hauzíreři“). Matkin otec Juraj Harušťák (1887-1944) z Lubine-Bariny dlhšiu dobu pracoval v USA, kde bol predákom komunity slovenských robotníkov. Neskôr bol československým legionárom a napokon bol ošetrovateľom v bratislavských nemocniciach. Jej matka (teda babička) bola Anna rod. Tučková (1893-1965) z Podkozínec tiež nejaký čas pracovala v USA, potom sa odtiaľ sama vrátila a žila s deťmi na Starej Turej. Ivanova matka bola prvým dievčaťom z lubinských kopaníc, čo navštevovala staroturiansku meštianku. Potom neskôr - ešte za slobodna - učila na dúbavrskej škole. Z matkiných súrodencov treba spomenúť brata Pavla Harušťáka (1922-1951), ktorý počas SNP robil spojku Milošovi Uhrovi a zachraňoval amerických letcov, neskôr v čase politických čistiek tragicky zahynul. Tiež stojí za menej vďačnú zmienku i to, že jej pradedo bol známy zbojník Tučka, ktorý sa za svoje nechvalné aktivity dostal sa i do všeludovej pamäti v zachovanej ľudovej piesni:

Na bzinskej doline pase Filúz svine, (- išlo o známeho gajdoša Filúza)
Tučka mu pomáha; obidva sú kmíne.

(Nuž i takéto „ozdoby“ mal v oných meruôsmych rokoch tento kraj pod Javorinou!)

Paradoxne voči takej rodovej minulosti sa životná cesta Ivana Valentu rozvíjala iným smerom. K formovaniu svetonázoru Ivana Valentu veľkou mierou prispelo i to, že už v detstve prišiel pod vplyv staroturianskeho Modrého kríža (vtedy vnútroemisijného spolku evanjelickej cirkvi), keď nejaký čas pobudol v „Chalúpke“ na Starej Turej, kde ho rodičia „uschovali“, nakoľko aktívne pomáhal partizánskemu odboju hlavne zaobstarávaním a dodávkou liekov. Z týchto dôvodov bolo bezpečnejšie nemať dieťa pri sebe. Po vojne si ho vzali nazad do Bratislavy, kde vychodil všetky školy.

„Predtým, ako budem písať o začiatkoch môjho hudobného vzdelania, ... dovoľte mi vsuvku, týkajúcu sa udalostí ovplyvňujúcej môj život. Lekári tvrdia, že pre citový rozvoj dieťaťa sa veľa môže urobiť i počas farchavostí. Moja mamička veľmi túžila, aby som mal rád hudbu, tak často zámerne chodievala „so mnou“ najmä na chrámové organové a zborové koncerty. Výsledok: prakticky celý život som v rôznych spoločenstvách buď spre-vádzal zborový spev (na organe, harmóniu, syntetizátore, gitare, klavíri či harmonike), alebo som mal niečo spoločné so spevom (dirigovanie zborov, skladanie a upravovanie piesní)... Kým sme bývali ešte v Bratislave, učil som sa hrať na klavír, hoci staroturianský dedičko nechcel mať z vnuka „komedianta“. Neskôr ma prijali na konzervatórium do akordeónovej (harmonikovej) triedy. Popri štúdiu som vstúpil do Železničarského umeleckého súboru, kde som hrával i v orchestri, i ako sólista, a kde som sa stal i asistentom dirigenta. Veľa sme cestovali, účinkovali a na vystúpeniach som mohol uvádzať i svoje vlastné skladby. Získaval som umelecké skúsenosti, no neviazaný súborový život na mne zanechal i neblahé stopy v podobe vtedajších závislostí, z ktorých sa bolo ťažko vymaniť ...“.

Ivan Valenta rázne uchopil svoju životnú muzikantskú šancu. V stručnosti nedajú sa tu uviesť všetky jeho aktivity. Nahrával, vystupoval i vo vtedy začínajúcej televízii, začal kantorovať v evanjelickej kostole v bratislavskom Prievozе, atď, atď. I na štúdiu v konzervatóriu sa mu darilo. So spolužiakmi si založil harmonikové trio. Absolvoval veľa tzv. „kultúrnych“ brigád. Odmietol však ponuku do ktoréhosi svetového cirkusu na turné okolo sveta. Zúčastnil sa viacerých interpretačných súťaží, kde sa mu darilo ... Dvakrát bol víťazom celoštátnej súťaže akordeónistov v sólovej hre a 2x víťazom ako člen spomenutého akordeónového tria. Napokon školu skončil s maturitou a absolventským koncertom.

Veľa dilem a strachu mu pripravila najmä základná vojenská služba. Ako začínajúci interpretačný umelec bál sa o prípadné akékoľvek ohrozenie svojich rúk. Bol tiež v „tieni“ postihu za svojho popraveného uja Pavla, bál sa pre postih svojho otca, ktorého prepustili zo štátnej služby, lebo odmietol podpísať vstup do strany a „spolpracovať“, bál sa i pre strýkovo vyhostenie z Bratislavy a „znárodnenie“ jeho malej dopravnej živnosti a celého majetku. Obával sa totiž zaradenia do pracovných technických práporov (PTP), kde sa pracovalo manuálne v ťažkých pracovných podmienkach, hlavne však v nebezpečí úrazov. Prežil veľa ťažkých chvíľ, keď veľakrát musel prijať i rozhodnutia proti svojmu presvedčeniu a cte-niu. A tak popri bežnom výkone vojenskej služby vo voľnom čase nacvičoval posádkové spevokoly, viedol tanečný orchester, a tiež úspešne pokračoval v účasťach na súťažiach. Ku koncu základnej vojenskej služby na základe konkurzu vstúpil i do pražského Vojenského umeleckého

súboru, s ktorým ako člen orchestra a člen harmonikového dua absolvoval i zahraničné turné.

Po vojenčine Ivan Valenta učil v hudobnej škole v Žiari nad Hronom. Tam učila i jeho neskoršia manželka Dagmar pochádzajúca tiež zo Starej Turej. (Jej otec – Milan (Emil) Slávik (1912-1971) bol už v tom čase zástupcom riaditeľa staroturianskej ZDŠ, matka Mária, rod. Mačicová (1911-1992) bola tiež učiteľka.) „Vedel som o nej, že pochádza z kruhov staroturianskeho zhromaždenia a v skrytosti som tušil, že by mi mohla pomôcť z mojej biedy...Tak sme sa zblížili, zakrátko sme sa vzali“. Keď im r.1963 ponúkli učiteľské miesta v Novom Meste nad Váhom a v Starej Turej, radi ponuku prijali. Tu sa im v r.1965 narodila i dcéra Dagmar.

Blížil sa politický odmäk, blížil sa r.1968. Ožilo a prebudilo sa veľa aktivít. Títo mladí manželia - učiteľia začali sa aktívne zapájať do kultúrneho diania v cirkvi a v obci. Bola oživená práca Miestneho odboru Matice slovenskej. Podarilo sa zmobilizovať mladých ľudí. Ivan začal s matičným a cirkevným spevokolom a v ev. cirkvi (ďalej ECAV) organizovaním hodín pre dorast a mládež, istý čas bol tu i kantorom; Dagmar začala učiť nedeľnú školu. Zblížili sa s rodinou Slavkovcov, najmä keď pán Michal Slavka, ako jeden z posledných činovníkov žijúcich aktivistov staroturianskeho Modrého kríža (ďalej MK) zriadil pamätnú izbu sestier Royových. Za jeho aktívnej pomoci iniciovali veľkolepú slávnosť odhalenia pamätnej tabule sestram Royovým na evanjelickej fare. V tom čase sa rozmáhala ekuména a stretania s ľuďmi rôznych vierovyznaní, prostredníctvom čoho sa stal i delegátom a hovorcom pre Slovensko Zjazdu kresťanských učiteľov v Prahe (toto hnutie však bolo zakrátko pre prudké politické zmeny likvidované).

Veľké sympatie pamätníkov potláčaného staroturianskeho duchovného prebudenia z MK získal si Ivan Valenta záchranou veľmi poškodeného „Domova bielych hláv“. Bola to posledná z budov Royovskej sociálnej práce, ktorá sa stavala z milodarov a na ktorú z lásky dávali zo svojho mála i naši predkovia. I táto budova bola socialistickou mocou znárodnená a postupne zničená. Vtedajšia Ludová škola umenia, v ktorej Ivan s kolegami učil, bola umiestnená v nevyhovujúcich priestoroch. Keďže chodili do nej i deti miestnych funkcionárov, veľmi sa im zapáčil jeho návrh, či by nebolo možné opraviť tú schátralú budovu a v nej umiestniť hudobnú školu. Návrh prešiel a iniciatívu predsedu Národného výboru Michala Václavka a riaditeľa Chirany Ing. Miroslava Neráda budovu Domova bielych hláv opravili a neskôr i plynifikovali. Avšak udalosti po vstupe armád Varšavskej zmluvy zapríčinili veľké zmeny v živote Valentovcov, čím sa začala nová kapitola ich života.

V roku 1969 po úspešnom dvojročnom postgraduálnom konzervatoriálnom štúdiu prijali Ivana Valentu na štúdium na novovzniknutej Katedre teórie hudby na Hudobnej fakulte VŠMU. Zanedlho v rámci tzv. politickej normalizácie vzhľadom na ich predchádzajúce spoločenské a cirkevné aktivity boli donútení odísť z učiteľských postov. Takisto sa ukázalo ako nežiaduce i ich ďalšie pôsobenie na pôde miestnej cirkvi. Manželku ešte nejakú dobu ponechali v hudobnej škole obsluhovať ústredné kúrenie, no po nejakom čase sa ideologickým orgánom zdalo, že i tam by mohla byť nebezpečná. Odobrili jej cestovný pas a zo zamestnania ju definitívne prepustili. Pre telesné postihnutie sa nemala ako zamestnať a dosť dlhú dobu jej odmietali priznať aj invaliditu. Zatiaľ napriek nátlaku štátnych orgánov na profesorov VŠMU Ivana Valentu v r.1974 promovali. Keďže manželka už nepracovala, Ivan popri štúdiu manuálne pracoval na rôznych stavbách (na Starej Turej to bola výstavba autoservisu a výstavby ciest „Na Kóreji“). Po štúdiu už do hudobnej školy nastúpiť nemohol, a tak prijal kombinované miesto doručovateľa telegramov a balíkov a vodiča služobného auta na staroturianskej pošte. Toto postavenie prijal ako Božie riešenie pre svoj život, prijal to ako protiklad – po vysokej škole školu „hlbokú“. Upevnili sa jeho postoje viery a dôvery v Božiu pomoc. Po oslovení vtedajšieho predsedu Cirkvi bratskej (ďalej CB), do ktorej v minulosti prešli zvyšky zrušeného MK, prijal neplatené miesto zastupujúceho kazateľa miestneho zboru CB. Zapojil sa do mnohých ilegálnych aktivít v spojení na podzemné cirkevné hnutia (ako napr. výroba a distribúcia rôznej duchovnej literatúry, šírenie Biblií po Slovensku i do východných zemí, tajné modlitebné stretania duchovných rôznych cirkví, organizovanie tajných cirkevno-mládežníckych seminárov a pod.) za čo bol dosť často pod tlakom nepríjemným výsluchov. Veľkou úlohou v čase normalizácie bola preňho i vedenie výstavby modlitebne CB na Starej Turej. Počas toho sa mu podarilo dostať miesto kresliča nôt v hudobnom vydavateľstve. Krátko pred „nežnou revolúciou“ sa presťahoval do Bratislavy. Neskôr sa stal šéfredaktorom vydavateľstva Hudobného fondu, kde bol až do svojho odchodu do dôchodku v r.2005. I v Bratislave popri zamestnaní ako aj v dôchodku slúžil ako „ekumenický“ kazateľ pre starých ľudí v domovoch dôchodcov a až dosiaľ i ako zastupujúci kantor či už v CB alebo v ECAV.

Zároveň externe vyučoval teoretické predmety a cirkevnú hudbu na bratislavskom konzervatóriu a na VŠMU.

Za najdôležitejšie svoje poslanie však považoval svoju prácu v oblasti cirkevnej hudby. Dodnes pracoval a pracuje v hudobných výboroch a komisiách viacerých cirkví (ako protestantských, tak i katolíckej) pri príprave ich spevníkov a bohoslužobných kníh a to jednak ako ich spoluautor, tak i pri ich technicko-redakčnej príprave. Vydal (ešte v ilegálite) niektoré spevníky – samizdaty používané najmä v práci s mládežou, ako i rozsiahlu knihu - učebnicu „Teoretické základy tvorby a úprav duchovnej piesne“. Intenzívne sa zúčastnil na príprave dnešného nového Evanjelického spevníka, ako i viacerých detských spevníkov (Prídavok ku Kresťanskému spevníku, K trónu slávy a ďalšie). Venuje sa i skladateľskej tvorbe – napísal veľa duchovných piesní a zborov, ako i viacero komorných a orchesterálnych skladieb a skladieb pre deti. Veľa jeho piesní sa nachádza v rôznych cirkevných spevníkoch a niektoré z nich prenikli i za hranice (Čechy, USA) Rád siahal k zhudobneniu básnických textov najmä z diela staroturianskych básnikov – Márie Raľajovej, Michala Slavku, ale i zo staršej tvorby – ako Jána Machajdika, Kristíny Royovej a Jána Rataja. Niektoré z jeho zborov sa stali kmeňovým repertoárom evanjelických spevokolov. V oblasti hudobnej vedy na sa venoval najmä výskumu cirkevnej hudby. V rôznych prednáškach a publikáciách uviedol do života fenomén „slovenskej duchovnej prebudeneckej piesne“ a predstavil tak hudobno-vedeckej verejnosti význam hudobnej tvorby Márie Royovej, ako i výrazný prínos Márie Raľajovej pre slovenskú piesňovú tvorbu v oblasti duchovnej poézie. Okrem týchto tvorivých aktivít sa sporadicky venuje i rekonštrukciám alebo sprístupneniam viacerých diel starej hudobnej tvorby – ako napr. rekonštrukcia veľmi zničenej partitúry Omše venovanej Cyrilovi a Metodovi od Michaela Haydna, orchesterálne spracovanie Najkrajších menuetov z Uhrovca (z torza starej písomnosti z 18.stor.), Kantáty da chieša na staré chorály zo 17. stor. a iné. Viaceré z jeho diel boli uvedené na verejných koncertoch. V súčasnosti pracuje vo Výbore cirkevnej hudby a hymnológie v ECAV cirkvi a v Spevníkovej pracovnej skupine na príprave nového spevníka CB.

Zo svojim krajom udržuje spojenie, sleduje tunajšie spoločenské dianie a keď má k tomu príležitosť, rád sa sem vracia.

Jubilantovi k narodeninám blahoželá celá redakcia nášho časopisu, ako i blízki a známi. Prajeme hodne invencie do tvorivej práce a hodne zdravia a pohody celej rodine! Mnoha ljeta!
Gustáv Rumánek

Dvestoročná tradícia staroturianskych mostov

Ako vyplýva z prvej písanej zmienky z roku 1392 cez starú Turú preteká Topolecký potok, podľa ktorého je nazvaná aj časť Starej Turej Topolecká.

Okrem praktického úžitku jeho význam spočíva aj v tom, že na tomto vodnom toku v r. 1810 za richtárovania Jána Horáka boli postavené prvé dva staroturianske mosty: pred kostolom na rínku a pri hornom obecnom hostinci (t.č.meštianka).

V roku 2010 si uvedomujeme, že majú rovných 200 rokov. To bol začiatok budovania mostov v Starej Turej. V neskorších rokoch sa mosty stavali aj na vodnom toku ľudovo nazývanom súšsky potok a aj mimo obce v chotárnych častiach. V súvislosti s Topoleckým potokom treba pochváliť múdre hlavy, ktoré v 17. a 18. storočí nariadili stavať domy v radovej zástavbe aspoň 20 metrov od koryta vodného toku - kvôli bezpečnosti. Ďalšie dva mosty boli postavené v nasledujúcom roku 1811 za richtára Andreja Galbavého mimo obce: jeden na pripravovanej ceste do Lubiny cez návršie Chrib, druhý na začiatku staroturianskeho chotára na hradskej ceste smerom do Vaďoviec. V rokoch 1812-1813 za richtára Martina Valu bol postavený most na súšskom potoku na Pažiti (t.č. cesta pred hotelom Lipa), ktorý sa však v 20. storočí z obce vytratil, lebo pred železničným nadjazdom na Párovcoch oddelili ho do kamenného potrubia, tečie popod cestu a pred meštiankou vteká do Topoleckého potoka. Na začiatku 19. st. bol postavený aj druhý most na pripravovanej ceste do Lubiny, pre ktorú v r.1864 Staroturania museli prekopať „príkry a neschodný Chrib“, aby sa mohla vybudovať cesta do Lubiny a Nového Mesta n. Váhom, čo malo veľký hospodársky význam pre rozvoj Starej Turej.

Na začiatku 20.st.v roku 1911 za richtára Jozefa Hlubockého bol postavený kamenný most na súšskom potoku na Párovcoch pri odbočke z lubinskej cesty do Súše. Toto premostenie bolo prebudované a spevnené aj v polovici 20.st. v súvislosti so stavbou cesty. Pri výstavbe železničnej trate v rokoch 1923-1929 bolo vybudovaných mnoho mostov na trati Veselí n. Moravou - Nové Mesto n. Váhom, päť viaduktov a tri tunely. Na výstavbu týchto mostov a dvoch tunelov vozili kvalitný kameň z kameňolomu v Súši. Pre nás najdôležitejší je viadukt pri Papradi, ktorý prekračuje údolie obľúknymi malého rozpätia a slúži k vedeniu železničnej trate. Pod ním z cesty môžeme obdivovať mohutné piliere siahajúce do výšky a pevne zakotvené v zemi.

Významná etapa budovania mostov najmä cez Topolecký potok prebiehala v súvislosti s reguláciou potoka v rokoch 1934-1937. Za richtára Martina Bunu bol spevnený kamenný most na rínku pred hostincom Š. Úradníčka a postavené bolo premostenie pred „hrubým domom“ a regálom, pretože sa pripravovala výstavba nového obecného dar (t.č.budova MsÚ). V r.1935 bolo vybudované premostenie

na zelnicach pre výstavbu podniku bratov Micherovcov (neskoršie Považské strojárne, Presná mechanika, Chirana). V r.1936 bol spevnený most pred meštiankou a postavené bolo rozsiahle premostenie na križovatke pred Mýtnou ulicou (t.č.kruhový objazd).

Okrem mostov spájalo brehy Topoleckého potoka najmenej 12 lávok, ktoré boli pri neskoršej výstavbe mesta opravené alebo nahradené novými. Po oboch stranách Topoleckého potoka bolo umiestnené kovové zábradlie, ktoré je v súčasnosti nahradené novým, pevnejším zábradlím. Pamätalo sa aj na gazdinky, ktoré mienili v potoku plákať šaty, preto súčasťou regulácie boli aj schodíky, ktoré viedli do potoka. Zachovali sa dodnes, vo vode sa už plákať nedá, ani nikto o tom neuvažuje.

Najfrekventovanejším a najzaujímavejším je pravdepodobne kamenný most na námestí, ktorý bol asi pred 15 rokmi technicky a esteticky vylepšený (bol porušený, lebo bol pre niekoho príužky). Pri pohľade na kameň si uvedomujeme, že nás spája aj s minulosťou obce.

Tak ako lávky, mosty, viadukty, tunely spájajú údolia, brehy riek (ba aj morí), cesty, potrebné sú aj virtuálne mosty od človeka k človeku, ktoré by prinášali vzájomné porozumenie.

Vilma Truhlíková

PŘÍPRAVNÝ VÝBOR SLAVNOSTÍ BRATRSTVÍ
ČECHŮ A SLOVÁKŮ NA JAVOŘINĚ

VÁS ZVE NA

ČESKO-SLOVENSKOU
VATRU PŘÁTELSTVÍ

DNE 31. PROSINCE 2010 VE 13.00 HODIN
U PAMÁTNÍKU NA VELKÉ JAVOŘINĚ

SILVESTR NA POMEZÍ

MUŽSKÝ PĚVECKÝ SBOR
Z KUNOVIC

MUŽSKÝ A ŽENSKÝ PĚVECKÝ SBOR
Z MÍKOVIC

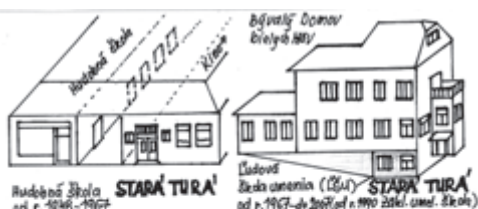
SVARENÉ VÍNO NA ZAHŘÁTÍ PRO KAŽDÉHO

TU BRATIA VŽDY SA STETAŤ BUDŮ ...

**Odchod autobusu na toto podujatie
je o 11.30 h od DK Javorína**

Umelecké školstvo v Starej Turej

od r. 1912
Basenýkyn meš. šk. škola
Stredná škola, 055, 205, 194 uč. z. 75, 245 od r. 2009

Je až neuveriteľné, koľko prvenstiev v oblasti školstva na Slovensku má Stará Turá: prvá kopaničiarska škola (evanj. škola Papraď, r. 1852), prvé podávanie teplej stravy v evanj. škole Na Dúbrave na zač. 20. stor., prvá opatrovňa detí v býv. štát. škole počas 2. svet. vojny a stavba budovy meštianky, ktorá bola po 1. svet. vojne najväčšou šk. budovou ešte niekoľko rokov.

Stará Turá bola i prvá z obcí Slovenska, ktorá zriadila hudobnú školu. Popud na jej založenie dal Dr. Úradník, ktorý upozornil na túto možnosť riaditeľa Mestskej hudobnej školy v N.

M. n. V. Ervína Horáčka. V tom čase už niektorí staroturianski žiaci túto školu navštevovali a ďalší hudbu študovali v Starej Turej súkromne. V škole sa začalo vyučovať 1.10.1948. MNV prideliť hudobnej škole priestory po bývalej Pomocnej pokladnici. Na výuku teoretických predmetov sa využívala i jedna miestnosť v blízkej ľud. štát. škole. Neskôr sa teória učila v najväčšej prednej miestnosti (väčšina občanov si ju pamätá ako predajňu kníh) a hra na nástroje (spočiatku klavír a husle) v zadných miestnostiach.

Začiatky boli ťažké, používal sa ponechaný starý bankový nábytok, dymiace kachle a dva zlé klavíry. Postupne prišiel nový nábytok a časť zapožičala i p. profesorka Milena Úradníčková. Hudobná škola bola iba pobočkou hud. školy v N. M. n. V. Od 1.1.1951 bola škola už premenovaná na Hudobný ústav Stará Turá. Prvou riaditeľkou sa stala Milena Úradníčková. Narodila sa v rodine Velichovcov v Kočovciach, neskôr sa rodina presťahovala do Bratislavy, kde mali malý obchod na Šafárikovom námestí, a tam sa aj zoznámila s Dr. Úradníčkom.

Prvým učiteľom hry na husle bol Vojtech Fajta, v tom čase učiteľ „liternej školy“ (bývalej mešt. školy) a prvou učiteľkou klavíra bola Margita Štádlová, tiež externistka. Od 1.3.1949 nastúpila na jej miesto už spomínaná M. Úradníčková. Od 1.9.1951 bola škola premenovaná na Hudobnú školu Stará Turá. Dňom 1.9.1954 sa stal riaditeľom Vojtech Fajta, ktorý sa už v r.1950 stal riadnym učiteľom školy. Jeden rok bol riaditeľom i Pavol Štróbl, ktorý učil husle. Od 1.9.1958 nastúpil na miesto riaditeľa Ladislav Zlatoidský. Do r. 1958 tu učili ešte títo učители: A. Goliáš (akordeón), E. Markhórová (klavír), V. Cibufa (husle), O. Prskavec (husle), E. Turanová (klavír). Škola už mávala 90 – 100 žiakov. Od začiatku sa platilo i školné. Časom prešla budova do vlastníctva školy. Vyučovalo sa v 5 miestnostiach, v jednej bola riaditeľňa, v dvoch býval riad. školy s rodinou. V budove oproti učebniam bolo kino, za ním bývali ďalšie dve rodiny a vpredu bolo krajčírstvo.

Prvá riad. Hudobnej školy Milena Úradníčková v 60-tých rokoch

Učitelia a žiaci LŠU v šk. r. 1961/62

V šk. r. 1959/60 som u p. profesorky Úradníčkovej začala študovať hru na akordeón (hudove sme používali názov harmonika). Dodnes si pamätám učebňu. Nachádzal sa tam klavír, písací stôl, skrinka, pár stoličiek a stojan na noty. Pani profesorka učebňu zútnila svojimi ručnými prácami. Vedľa bola ešte malá izbička bez okna.

Postupne sa škola vybavovala i hudobnými nástrojmi. Vlastne až pri písaní tohto článku som sa dozvedela, že som sa učila hrať na harmonike

Absolventské tablo zo šk. r. 1962/3 a 1963/4

Lignatore 80 - basovej a na Ligne - 120 basovej. Niektoré z hud. nástrojov sa ešte i po toľkých desaťročiach nachádzajú v škole.

V šk.r. 1960/61 sa začala v škole, ako jedinej na Slovensku, pokusne vyučovať violončelová hra od prípravnej hud. výchovy (PHV).

Nakoľko budova bývalého Jurkovičovho hostinca už úplne nevyhovovala výuke hud. školy, navrhol uč. Ivan Valenta presťahovať hudobnú školu (medzitým premenovanú na Ludovú školu umenia – LŠU) do Doma bielych hláv na ulici Hlubockého. Začalo sa tam vyučovať 1.9.1967.

Učitelia i žiaci hudobnej školy boli veľmi aktívni i mimo školy. Vystupovali okrem škol. besiedok a absolventských koncertov i na rôznych kul-

L. Zlatoidský, Ing. O. Richter, J. Zlatoidská a J. Pavlovič v býv. obradnej sieni

túrnych podujatiach. Viacerí učители školy boli niekoľko rokov členmi Podjavorinského komorného združenia a uč. Ing. O. Richter, L. Zlatoidský a J. Pavlovič boli členmi Komorného orchestra slov. učiteľov. Učitelia pôsobili i v Aktíve pre občianske záležitosti pri MsNV. V zložení L. Zlatoidský (violončelo), Ing. O. Richter (husle), J. Pavlovič (klavír) a J. Zlatoidská (spev) hrali v r. 1974 i na mojej svadbe. A túto činnosť niektorí učители vykonávajú dodnes. Uč. J. Pavlovič hral i na svadbe mojej dcéry v r. 2008 a syna v r. 2010. Spievala im uč. Božena Michalová.

Do r. 1973 pôsobili v škole ešte ďalší učители: K. Hajachová (klavír), D. Valentová (klavír), I. Valenta (akordeón), A. Moravcová (klavír), A. Schindlerová (husle), M. Pavláková (klavír), M. Ivankovič (klavír, spev), A. Bálent (dychové nástroje), K. Vargová (klavír), E. Gajdoš (husle) a externí učители A. Glasa, R. Schindler, Z. Vašinová, O. Baginová, Kačicovci, J. Martáková, O. Polonská, I. Miškerník a ďalší.

Za prvých 25 rokov existencie školy (od r. 1948 do r. 1973) si zvolili hudbu za svoje povolanie títo žiaci alebo absolventi školy: P. Klasovitý, B. Krúpová, J. Pavlovič, I. Heinz, E. Strohnerová, M. Šagát, E. Adamcová, M. Herák, A. Polláková, J. Brisuda, J. Biesiková, V. Rehorová, T. Šašinková, A. Šašinka, L. Šašinka, R. Frnová, Z. Ilušáková, J. Sadloň, J. Kučera, E. Hnilicová, V. Jančíová, J. Semeráková, O. Poláková (Baginová), I. Klein, J. Krúpa, D. Sláviková (Valentová), A. Baranovičová (Táborská), E. Capeková a A. Košťalová.

V šk.r.1973/74 je už prihlásených 179 žiakov. Dňa 28.9.1974 zomrel učiteľ školy a skladateľ M. Ivankovič. Škola mala často nedostatok učiteľov, a preto príchodom manželov Táborských sa personálna situácia stabilizovala.

9.7.1975 zomrela dlhoročná učiteľka Milena Úradníčková. V kronike školy je zaznamenané: Milena Úradníčková bola výborná a obetavá učiteľka, priateľská, kolegiálna, pedantná, láskavá a veľmi vážna. Takouto zostala i v mojej pamäti.

V šk. r. 1977/78 nastúpil do školy uč. S. Cibulka (husle) a M. Dolníková (klavír), v r. 1978 Jarmila Machajdíková, absolventka VŠMU (husle), ktorá žiaľ krátko po nastúpení zomrela. Ing. O. Richter, ktorého mala nahradiť po odchode na dôchodok, sa do školy vrátil vyučovať.

V šk. r. 1978/79 riaditeľ školy a učitelia vyhlásili „boj proti papučovej kultúre“ uskutočňovaním koncertov pre verejnosť, ako boli napr.: Beethovenov večierok, Prišla jar, Jesenný večer, Suchoňov večierok, Večierok komornej hudby, Koncert Moyzesovho kvarteta a viac koncertov staroturienských študentov konzervatórií. Ďalej to boli i recitály koncertných majstrov M. Lapšanského, A. Šestákovej, K. Havlíkovej a P. Michlicu. Robili sa i výchovné koncerty pre ZDŠ a materské školy.

Od r. 1973 do r. 1985 nastúpili na štúdium hudby na konzervatóriá v Bratislave a v Žiline títo absolventi: J. Stančíková (1974, klavír), R. Pirnáková (1977, klavír), M. Holovic a Z. Madro (1978, violončelo), A. Borovská (1979, klavír), Z. Klimáčková (1980, husle), D. Magálová (1980, spev), B. Poláková (1980, violončelo), E. Minarechová (1981, violončelo), P. Michalec (1982, kontrabas), T. Valachová (1982, violončelo), A. Majtášová (1983, husle) a D. Bača (1985, kontrabas). Žiaci školy sa zúčastňovali rôznych hudobných súťaží a prehliadok a získali veľa ocenení. Pavol Michalec a Daniel Hollý (obaja kontrabas) vyhrali každý dvakrát celonárodné kolo v súťaži sládkových nástrojov. Daniel Hollý hrá dodnes v Komornom orchestri mesta Trenčín.

Ďalší absolvent školy Miroslav Herák (violončelo) je koncertným majstrom Symfonického orchestra Slovenského rozhlasu. Jozef Brisuda (husle, kontrabas) pôsobí dlhodobo v Slov. rozhlase ako redaktor hudobného vysielania a zameriava sa na moderný džez.

Súčasná uč. Mgr. A. Borovská, býv. žiačka LŠU na koncerte konzervatoristov v Starej Turej v r. 1985

V r. 1990 sa LŠU pretvorila na Základnú umeleckú školu (ZUŠ). Nástupom uč. Boženy Michalcovej, rod. Polákovéj (býv. žiačky školy), v r.1991 sa začala veľmi úspešne rozvíjať spevácka zložka hudobného odboru V r. 1994 založila s vtedajším riad. školy P. Michalcov folklorný súbor Javorinka. Hudobnú zložku viedol P. Michalec a speváčku uč. B. Michalcová. Absolvovali veľa súťaží, festivalov, predstavení, koncertov, kde získali veľký oddiv i množstvo ocenení. Časom sa Javorinka pretransformovala na Turanček a v súčasnosti účinkuje dospelá zložka pod názvom Poľuna a detská pod názvom Čančatá.

Z javorinského zoskupenia vzišli mladí umelci, ako Jozef Lednický – absolvent VŠMU v Bratislave, dnes člen SLUKU; Michal Stískal – výherca súťaže P. Dvorského „Slávik Slovenska“, absolvent bratislavského konzervatória, v súčasnosti študent VŠMU v Ostrave; Zuzana Pilátová, absolventka konzervatória v Topoľčanoch, primáška folklórného súboru Poľuna a vedúca detskej ľudovej hudby Čančatá; Miroslav Potfaj, absolvent Čajkovského akadémie v Kyjeve, učiteľ ZUŠ v St. Turej a doktorant múzických vied v Banskej Bystrici. A veľa ďalších mladých ľudí, ktorí amatérsky spievajú v súboroch Lúčnica, Mladé srdcia, Železničiar, Kopaničiar atď...

Spevácka zložka spoločne s hudobnou nahrala niekoľko magnetofónových kaziet a CD nosičov, ktoré sa na verejnosti stretli s veľkým úspechom. Učiteľka spevu B. Michalcová dodnes vychováva deti k láske k hudbe a k piesni. Učí ich ľudovému, sólovému i komornému spevu a vedie zbory so zameraním na ľudový i komornú hudbu.

V LŠU bol zriadený i výtvarný odbor, prvýkrát v šk. r. 1966/67. Pôsobil iba dva roky. Vyučovali ho externí učitelia: Marta Jurášová, Irena Selecká (obe uč. ZDŠ) a zamestnanci CHIRANY Jaroslav Peťko a Jozef Havlík.

Druhýkrát bol výtvarný odbor otvorený v r.1992 a začala ho viesť Mgr. Miroslava Lacová. Hneď od začiatku brala svoje povolanie ako poslanie. Už prvá výstava jej žiakov v r. 1993 v kultúrnom dome ohromila návštevníkov pestroťou prác a pestroťou použitých techník. V bežnom šk. roku mával výtvarný odbor až do 100 žiakov. Uč. Mgr. Lacová postupne učila deti používať vo výtvarnej tvorbe rôzne techniky ako sú kresba, maľba, grafika, maľba na drevo a sklo, keramika a drevorezba. Deti boli veľmi nadané a pod odborným vedením svojej učiteľky začali tvoriť pekné diela. Pani učiteľka ich začala posielat na rôzne regionálne, národné i zahraničné súťaže a prehliadky detských výtvarných prác (Japonsko, Španielsko, Izrael, Poľsko, Čierna Hora, Macedónsko...) a veľmi rýchlo sa dostavili i výsledky žiakov i učiteľky v podobe ocenení, diplomov a ďakovných listov.

V r. 1993 sa žiaci výtvarného odboru zapojili spolu so svojou učiteľkou do nórskeho hnutia „Na vlastných nohách“ so sídlom v Oslo. Emblémom

Žiak M. Stískal po víťazstve v súťaži „Slávik Slovenska“ s P. Dvorským, uč. Michalcovou a rodičmi

hnutia je stonožka. Cieľom hnutia bola tvorba originálnych výtvarných prác (hlavne vianočných pozdravov) a ich predaj renomovaným firmám pre ich zákazníkov. Za získané peniaze z predaja týchto prác sa nakupovali prístroje na vybavenie detských oddelení nemocníc. Žiaci ZUŠ v Starej Turej odovzdali v r. 1995 novorodeneckému oddeleniu trenčianskej nemocnice inkubátor v hodnote 700 000 čes. korún. Už v r. 1994 bola Mgr. M. Lacová vymenovaná za koordinátorku hnutia na Slovensku. Iniciátorkou tohto hnutia bola Nóрка českého pôvodu Bela Gran Jensen.

Žiaci ZUŠ získali doteraz 190 rôznych ocenení. Nedajú sa všetky vymenovať, snáď raz a niekde na inom mieste na to priestor bude. Myslím si však, že najvyššie ocenenia žiaci získali na súťažiach v Japonsku, hlavne preto, že do súťaží výtvarných diel bývalo prihlásených i viac ako štvrt milióna prác z celého sveta. A málokto sa môže pochváliť tak ako Zuzana Fraštiová mimoriadnou zlatou medailou, získanou v konkurencii 260 000 prác. Ďalej to bol pamätný list sv.Gorazda, ktorý udelilo ministerstvo školstva Ráchel Baladovej v r.2002 za reprezentáciu Slovenska v medzinárodných súťažiach. V r. 2004 dostali žiačky Kristína Kotrasová a Monika Sadloňová od ministra školstva Fronca diplom za vynikajúce výsledky pri reprezentácii SR na medzinárodných súťažiach.

Uč. Mgr. Lacová dostala tiež veľa ocenení, v r.2007 prevzala na zvoľenskom zámku ocenenie od ministra školstva Ďakovný list za úspešnú pedagogicko-výchovnú prácu v umeleckom školstve a mimoriadne výsledky medzinárodného významu, šíriace dobré meno školstva Slovenskej republiky v zahraničí. V r. 2007 sa stala i držiteľkou titulu Vynikajúci učiteľ trenčianskeho kraja.

Žiaci výtvarného odboru naposledy vystavovali svoje práce – dre-

vorezbu, keramiku a maľbu až na ďalekej Kube.

V škole niekoľko rokov pôsobil i literárno - dramatický odbor. Učili ho V. Truhlíková, A. Schmidtová a B. Stančíková. Jeho činnosť je obnovená i v súčasnosti a spolupracuje so ZŠ.

V šk. r. 1986/87 odišiel L. Zlatoidský do dôchodku a za riaditeľa nastúpil Mgr. Miloslav Masár. Ako riaditeľ pôsobil do r. 1991 a od r. 1997 doteraz. V r. 1991 – 1993 bol riaditeľom Anton Bálent a v r. 1993 – 1997 Pavol Michalec.

V r. 1989 vznikol v škole i tanečný odbor pod vedením uč. R. Šutarovej. Neskôr ho viedla I. Petrovičová. V r. 2005 pribudla i druhá pedagogická tanečného odboru I. Rakúsová. O rok neskôr pod jej vedením tanečná skupina FREE-ZEE-dance, ktorá sa zúčastňuje na rôznych kultúrnych podujatiach a reprezentuje ZUŠ a mesto Stará Turá na mnohých tanečných súťažiach po celom Slovensku.

Uč. Zuzka Pilátová, primáška folk. Súboru Poľun a vedúca detskej ľud. hudby Čančatá

V súčasnosti navštevuje tanečný odbor 111 žiakov. Ľudový tanec vyučuje uč. I. Petrovičová, moderný tanec a základy klasického tanca I. Rakúsová. Tanečná skupina FREE-ZEE-dance od svojho vzniku v r. 2006 získala 33 pohárov a diplomov za svoje tanečné choreografie a výsledky. Žiaci navštevujú tanečný odbor vo veku 6 – 22 rokov.

Na záver článku by som chcela vzdať hold učiteľom umeleckej školy v Starej Turej. Vačšina z nich učila a učí deti s láskou a trpezlivosťou, učia v populárnejších a podvečerných hodinách. Veľmi často so svojimi žiakmi musia vystupovať v čase svojho voľna a častokrát i cez víkendy, a to bez nároku na finančné ocenenie. A za to im patrí vďaka bývalých i súčasných žiakov a ich rodičov, ale i celej Starej Turej. Nedá mi nepovedať i to, že najväčší dojem za posledné roky, čo sa sporadicky zúčastňujem hudobného diania v škole, na mňa urobil spev uč. Boženy Michalovej na koncerte so svojimi žiakmi, vystúpenie žiaka Mateja Potfaja so svojím učiteľom Antonom Bálentom, ale hlavne koncertné vystúpenie uč. Mgr. A. Borovskej a jej žiačok Markéty Lukáčovej, Moniky Durcovej a Stelly Szigetiovej v osemručnej klavírnej skladbe Egmonta od Beethovena.

Ing. Eva Tomisová, rod. Pagáčová

Pramene: Kronika školy

Archív a fotoarchív: Mgr. Miroslava Lacová, Božena Michalová, Ján Pavlovič a autorka.

Zamyslenie pri 88. výročí Masarykovej štátnej meštianskej školy v Starej Turej, r.1922

Masarykova viera a zbožnosť

„JEŽIŠ, NIE CÉZAR“

(T. G. Masaryk)

V Masarykových spisoch sa veľmi často objavuje veta: „pod zorným uhľom večnosti“. Je nosným základom celého jeho myslenia a života. Objavuje sa v jeho úvahách o mravnosti a politike, ale najmä v jeho výkladoch o humanite, náboženstve a zmysle života. V tejto súvislosti Masaryk hovorí, že „náboženstvo je životom pod zorným uhľom večnosti, je uvedením si nášho pomeru k svetu, je uvedením si zmyslu života. Náboženstvo je centrálnou a vedúcou duchovnou silou, je úsilím o nový život, o nové a vyššie životné hodnoty.“ Z tohto hľadiska Masaryk hodnotí život človeka a celého ľudstva. Ľudský život má mať svoju základňu a smerovanie. Tak sa o to i sám snažil. Po celý život bol veriacim človekom. Keď mu vo viedenskom parlamente vytykali, že je bezverec, odpovedal, že vo svojom živote nebol ani sekundu ateistom. Na sklonku života v známych „Čapkových hovoroch s T. G. Masarykom“ zdôraznil: „Nikdy som nepochyboval o Bohu“.

To neznamená, že by Masaryk stál na ortodoxných pozíciách cirkvi. Jeho viera nepredstavuje nemennú vieroučno-dogmatickú líniu, ale stály pohyb, hľadanie a nachádzanie pravdy.

V tomto smere prešiel svojim vývojom. Vyrastal pod vplyvom zbožnej matky a katolíckeho okolia. Za mnohé vďačil svojim katechetom Satorovi a Procházkovi. Neskôr sa odklonil od katolicizmu vďaka dvojtvárnosti mnohých jeho predstaviteľov a politické praktiky rakúskych klerikálov. Po čase sa rozhodol prestúpiť do reformovanej cirkvi. Stalo sa tak v roku 1880 u farára Císařa v Kloboukách. Ale vnútorný vzťah nenašiel ani k reformovanej, ani neskoršej českobratskej evanjelickej cirkvi, ktorej členom sa stal po roku 1918. K cirkevným inštitúciám zachovával skôr rezervovaný odstup.

A predsa ho neustále zaujímala náboženská otázka. Je známe, že udržiaval priateľské styky s kazateľom slobodnej reformovanej cirkvi Františkom Urbánkom, s ktorým často na Hrade viedol duchovné rozhovory. F. Urbánek ho napokon aj pochoval. Práve z jeho spomienok sa dozvedáme, že Masaryk síce zostával bokom od cirkevného života, ale osobne žil intenzívnym duchovným životom, bol zbožný, modlil sa a čítal Bibliu. Prejavoval živú vieru v Božiu prozreteľnosť a nesmrteľnosť ducha, hoci z obavy pred frázami sa vyhýbal tradičným náboženským výrazom. O tom, ako Masarykovi s celou vážnosťou išlo o Božie slovo, svedčí príhoda, keď sa kazateľ F. Urbánka raz opýtal: „Pane Urbánku, jak to deláte, že můžete každou nedeli v 10 hodin kázat?“ A odpoveď znela: „Pane presidente, musím si to vyprosit pokaždé.“ V čom konkrétne videl Masaryk podstatu a hodnotu náboženstva? Jednu z najvýraznejších odpovedí nachádzame v jeho knihe Sebevražda: „Mravnosť človeka, jeho konanie a snaženie nadobúda v náboženstve zvláštne posvätenie, ktoré vtáča človeku znak božského. Náboženstvo dodáva človeku vierou v Boha a v nesmrteľnosť, vo všetkých okolnostiach života útechu, vo všetkých protivenstvách nádej a posilňuje jeho lásku k ľudstvu. Preto je nábožný človek za všetkých okolností života veselý, jeho viera, jeho presvedčenie a jeho istota ho viaže nielen k nebu, ale zároveň k zemi, k životu.“

V náboženstve teda ide o pravdu, plnosť a istotu života. Túto pravdu a istotu Masaryk neustále hľadal, zápasil o ňu a nachádzal ju

vo svojej viere. Bolestne sa ho dotýkala strata tejto plnosti a istoty u moderného človeka. Tu videl korene jeho krízy, keď sa so svojou pýchou a titanizmom chcel zaobísť bez Boha. Stratu tejto duchovnej dimenzie Masaryk viedla k myšlienovému zápasu na jednej strane s moderným ateizmom a na strane druhej s bezduchým indiferentizmom, ľahostajnosťou k posledným otázkam života. Okrem toho jeho kritika neobišla ani neživotné cirkevnictvo formálnych kresťanov bez skutočného záujmu o vieru, o poslednú pravdu.

Vzťah k Ježišovi a kresťanstvu

Na otázku, kde nájsť to skutočne pravé náboženstvo, nemožno v prípade Masaryka odpovedať jednoduchým poukazom na kresťanstvo. Masaryk oceňuje duchovné a mravné hodnoty, ktoré priniesla židovsko-kresťanská tradícia, až na druhej strane vidí realitu cirkevného kresťanstva a v ňom mnoho nesprávneho, od prázdneho ceremonializmu a vonkajšej zbožnosti, cez autoritatívne podávanie náuky, až po mocensko-inštitucionálne ambície cirkvi. Napriek tomu s kritikou cirkvi neodmietol jadro kresťanstva, ktorým je Ježiš Kristus a jeho evanjelium.

Masaryk mal k Ježišovi, živý, úprimný vzťah. V spise Sebevražda o ňom napísal: „Celý Kristov život je pravdou, božský Syn prikazuje najvyššiu prostotu, ukazuje dokonalú čistotu a svätosť. Nič vonkajšieho nevidel na Jeho živote, žiadny formalizmus, žiadny ritualizmus. Svoje učenie podáva bez akéhokoľvek blúznenia, jasne a presne. On, najmiernejší, najláskavejší a najpokornejší, je rozhodný, energický, silný. On, Syn Boží, sa narodil v najposlednejšom mestečku, v biede, a predsa Mu slúžia anjeli a celý svet. Jeho ríša nie je z tohto sveta. On, Boh - Človek, trpí pre svoje presvedčenie najpotupnejšiu smrť. Môže byť lepší príklad, ako máme žiť?“ Sú to mimoriadne pôsobivé slová. V ďalších spisoch sa však už v takomto duchu o Ježišovi nevysslovoval. Ježiš mu nebol Kristom, nebol mu Božím Synom a Vykupiteľom podľa Novej zmluvy a starokresťanských vyznaní. Pavlovo a Lutherovo pochopenie Kristovho križa a vzkriesenia bolo Masarykovi vzdialené. V Kristovi videl predovšetkým historického Ježiša a ako najvyššieho učiteľa náboženstva a hlásateľa lásky.

A predsa Masarykovi nemožno upriet hlboký vzťah k Ježišovi Kristovi. Bol mu vzorom pravej zbožnosti, lásky a ľudskosti. Vručne ho miloval a ctí. „Moje víra - to je Ježístvi, láska k bližnímu láska účinná a hlboká úcta pred Bohem“. Na prvý pohľad ide o osvietené sploštenie viery len na lásku a humanitu. V diele Ideály humanitní však napísal, že „láska spočíva v nádeji na život večný“, Tým jasne ukázal, že jeho etika je založená nábožensky, že je garantovaná samotnou večnosťou.

Masarykov duchovný odkaz

Jedno z posledných veľkých diel T.G.Masaryka je „Světová revoluce.“ Končí jeho slávnym výrokom „JEŽIŠ, NIE CÉZAR“. V tomto hesle akoby Masaryk zhruzl svoj celoživotný program v zmysle filozofickom, mravnom a politickom. Chcel ním jasne povedať, že do budúcnosti ľudstva nevedie cesta násilia, lži a zloby mocných, ale len cesta kráľovstva božieho - CESTA JEŽIŠOVA.

Doc.ThDr. Peter Gažík

(pozn. red. autor je ev.a.v.farár a vysokoškolský pedagóg teológie)

Ked' ty, tak aj ja...

Tento príbeh by mal byť vlastne na samom začiatku celej série, lebo sa odohral veľmi, veľmi dávno, keď ešte obe gazdiné, tetka Zuzka i tetka Kača boli mladé, keď dbali, aby mali na hlavu naškrobený čipkovaný ručník a opásaný vypiglovaný fertoč. No ale čo už, keď mi to prišlo na um až teraz, keď je po všetkom. Ony sú už obe tam..., ale my sme tu, teda spomínajme.

Tetka Zuzka nedoniesli do gazdovstva bohvie aké veno: jednu roličku na šírku dvoch zákosov a lúčku ako traková plachta Pri kallúpku.

A ešte nejaké tie kocariny /periny/, pár konopných rubáčov a došf.

No predsa to nebolo všetko. Priniesla so sebou čosi, čo vtedy bolo na kopaničiach veľkou vzácnosťou - šijací stroj. Kúpila si ho, sice starší, od panej, čo u nej v meste slúžila ešte ako dievka. Pani mala „salón“, teda obyčajnú krajčírsku dielňu s jednou krajčirkou a dvoma učnicami. Zuzka bola len kuchynská slúžka, ale občas jej dovolili sadnúť k mašine, naučila sa nielen šiť, ale od učnic dostala aj nejaké muštry /strihy/.

A tak mladá gazdiná po večeroch pri sliepňavej petrolejke šila: sebe blúzku, mužovi košeľu, deťom bolo treba častejšie niečo spichnúť. Či zászkeru dzjéčaci, či chlapčiskovi prišit na galoty veľkú záplatu, lebo na nem šecko jakby horelo.

Počase začali za Zuzkou chodiť so šitím aj susedy a ženy z kopanic.

Suseda, Jurova Kača, tiež bola občas nútená, a veru s ťažkým srdcom, zászť za Zuzkou s uzličkom kartúnu na zászkeru pre jej dve hepy, čo rostú jako z vody a mater, chudera, nestačiči a nestačiči na ne kupuvat.

A ešte sa aj susede prosit, aby im to ušila. To ju škrole viac ako to kupovanie. Už neraz nadhodila Jurovi, či by nemohol kúpiť takú mašinu aj jej.

„A na kiho čerta byc bola, šak k temu nevješ ani sannút, nyje ešče šit“.

No Kača sa nevzdala. Hrdosť a pýcha jej to nedovolili. Švtrtok čo švtrtok niesla na trh kôš vajec, hrodu masla a syra. Juro sa len čudoval, keď na frištuk dostával kminovú poljévku namiesto škvareliny a dievčence mali chlieb natretý lekvárom namiesto maslom.

V meste sa naša podnikavá suseda zjedнала s obchodníkom. Zaplatila zálohu a on jej sľúbil priviezť šijačku autom až do domu.

Netrvalo dlho a mašina stála v Kačinom pivore, ktorému od istého času hovorila veranda. Radosť preveliká, ale horšie bolo, že v kredenci pod tanierikmi nebolo došf na doplatenie ceny, a tak musel doplatiť Juro. Preto bol aj on zvedavý, čo to vlastne tí chlapi doviezli? A nebol zvedevý len on. Aj Kača aj deti sa čudovali. Toto má byť šijačka? Ved sa to ani trochu nepodobá na tú Zuzkinu! Je to len akási truhlica, ktorú nevedia ani otvoriť!

„To som pámprissám zvedavý, jako budeš ne tejto škatuli šit. Dziejvky, ščilejky až budete chodiť vyparádzené“, neodpustil si posmech Juro.

Kača bole napodiv ticho, lebo sema bola zaskočená tým, čo jej to, vlastne priviezli. Netušila, že je to najmodernejší typ skrinkového šijacieho stroja. Má sa íciť poradiť k Zuzce? Aj by sa rada pochválil, aj sa hanbí, že s tým čudom nevie narábať.

„Šak Zuzka prinde aj sama, lebo isce vidzela auto na dvore, bude zvedavá.“ No Zuzka nemala kedy byť zvedavá. Neprišla. A tak nová šijačka stála na verande týždeň, dva, mesiac, dva, prikrýta obrúskom, aby sa na ňu neprášilo.

Juro sa zjednal s mäsiarom, že mu predá a aj sám dovezie odplekaného býčka. Stalo sa. Z mesta sa vrátil až podvečer. Vypríahol kone a z košinového voza vybral hranatý balík zabalený v konopnej plachte.

Zo šopy zobral kladivo a hrubý zahnutý klíneček - skobu. S týmto všetkým vošiel do pivora - verandy.

„Dones legátku /stoličku/ z kuchyne!“ rozkázal staršej dcére. Obe dievčatá boli také zvedavé a prekvapené, že sa ani nepýtali, čo im z mesta priviezol.

Juro sa postavil na stoličku a do steny zatíkol klíneček. Potom vybral z plachty krásnu novú harmoniku heligonku a za remeň ju zavesil nad Kačinu šijačku.

„Manko, manko, pojte sa podzívaj, čo tatko kúpil!“ „Ná, ty somár jeden, šak na tem nevješ hrat. Tos tam mohél zavesiť aj teho býčka. Jennaký chosen /úžitok/ by z teho bol“.

„Kačenko moja, keď ty môžeš mat šijačku, já môžem mat harmaniku. Jennaký chosen je z oboch.“

Šijačku otvorila až staršia dcéra, keď sa išla učiť za krajčírku a harmoniku zvesili z klínca mládenci, keď prišli v sobotu večer na vohľady, čiže k frajérce.

Alžbeta Cibulková

NÁVRATY A SPOMIENKY

Sedemdesiat rokov v živote človeka a päťdesiat rokov od maturity sú určite významné medzníky.

Bolo to v rokoch 1954 až 1957, keď nám študentom vtedy Jedenástročnej strednej školy v Novom Meste nad Váhom (teraz Gymnázium M. R. Štefánika), metaforicky vyjadrené „nádeje mladé po údoliach viali.“

Realita života nám po skončení štúdia však ukázala, že „na dno rieky klesol chlapčenský sen každý a detské nádeje sa rozplynuli navždy“.

Každý nemal rovnaké možnosti „objavovať krásne nové svety“ a nie rovnako každého „vzali za ruku umenia a vedy po duchovnej ríši.“

Koniec šesťdesiatych a sedemdesiate roky minulého storočia boli u nás, ale aj v celom svete svedkom vzostupu nových technických, ekonomických, politických, sociálnych a kultúrnych programov.

Táto skutočnosť si vyžiadala kvalifikovaných ľudí, schopných zvládnuť tieto nové pokrokové trendy v živote.

Bola to požiadavka doby aj pre každého z nás.

Je pravdou, že dianie u nás ale aj vo svete v tomto období a v ďalších rokoch môžeme posúdiť z rôznych uhlov pohľadu, naša generácia ale neprežila také kataklizmy ako vojnu, chudobu a podobné situácie vyskytujúce sa žiaľ aj vo vyspelom svete.

Závany doby však pri objavovaní krásnych nových svetov rozptýlili už reálne chlapčenské sny od Kanady až na východný koniec nášho Slovenska.

Jeden z nás pôsobil ako výkonný hudobník v Holandskej kráľovskej kapele v Amsterdame až do starobného dôchodku.

Čo naša vzájomná komunikácia?

Potešujúce je, že sa pravidelne stretávame po maturite v päťročných intervaloch.

Stretávame sa aj pri okrúhlych životných jubileách. Záujemcovia z blízkeho okolia majú možnosť vzájomného kontaktu v určený deň každý mesiac.

Bilancia života sedemdesiatnikov býva radostná ale aj smutná. Zo sto osemnástich maturujúcich sa už dvadsiati štyria odobrli do nenávratna. Mnohí z nás odprevadili do večnosti svojich najbližších.

Tieto, ale aj iné životné traumy však nevykorenili príslovečný optimizmus našej generácie.

Je to určite dôsledok prežitého času, keď ešte známy hymnus lásky mal v živote človeka veľkú hodnotu.

Čo nám dala naša alma mater do života? Veľa.... Okrem všeobecných a odborných vedomostí nás naučila správne chápať zákonitosti historického diania, tak veľmi potrebné pre orientáciu v živote.

Čo jej popriať do budúcnosti?

Z toho dobrého to najlepšie a z krásneho to najkrajšie. Nech aj ďalšie generácie študentov na prežité roky v tejto vzdelávacej inštitúcii spomínajú tak pekne ako my.

V ďalších rokoch určite zostane pre nás životným krédom citát napísaný na náhrobnom kameni niekdajšieho profesora tejto školy spisovateľa Dominika Štubňu Zámorského ktorý znie: „Mohlo by sa všetko splniť do poslednej hlásky, keby bolo na svete viac súcitu a lásky.“

Október 2010

Absolventi v roku 1957

Od roku 1919 do roku 1994 absolvovalo štúdium na novomestskom gymnázii asi 580 študentov zo Starej Turej.

V školskom roku 1964/65 bola v našom meste elokovaná aj jedna maturitná trieda s dvadsiatimi poslucháčmi.

Počet poslucháčov na škole má stúpajúci trend. Môžeme s istotou povedať, že do roku 2010 absolvovalo túto vzdelávaciu inštitúciu vyše 700 študentov zo Starej Turej.

Je to potešujúce, že takéto úctyhodné množstvo ľudí obohatilo a posunulo život spoločnosti dopredu v každom odvetví ľudskej činnosti.

Ján Lacho

STAROTURIANSKY SPRAVODAJCA, mesačník obyvateľov mesta Stará Turá, ročník XVIII., číslo 12 - december 2010. Vydáva mesto Stará Turá, www.staratura.sk. Adresa redakcie a inzertného oddelenia: Mestský úrad, Ul. SNP 1/2, 916 01 Stará Turá, tel. (032) 7461615, 746 1611, fax 7764276, e-mail: media@staratura.sk, msu@staratura.sk. Redakčná rada: Mgr. Ján Tomeš - predseda, (zastupca@staratura.sk), Ján Mikláš, Mgr. Anna Chmurová, Bc. Zuzana Zígová, Ing. Gustáv Rumánek, Věra Teplíčková, Jana Roháčková. Šéfredaktor: Ján Mikláš, (032) 746 1615, 0905446984, mail: media@staratura.sk. Zalomenie, tlač a distribúcia: Vydavateľstvo DELTA, Jiří Foldyna, e-mail: noviny@ismo.sk, tel. 0905259315. Vychádza začiatkom každého mesiaca. Uzávierka čísla je vždy do 15. v predchádzajúcom mesiaci. Za vecnú správnosť príspevkov zodpovedajú autori. Redakcia si vyhradzuje právo príspevky štylisticky upravovať, zostručňovať, prípadne i neuverejniť. Za obsah platenej inzercie a reklamy zodpovedá inzerent (objednávateľ). Zasláné rukopisy, fotografie, kresby - ak to nebolo dohodnuté inak, redakcia nevracia. Registrácia: EV 2849/08. Cena reklamy: 0,49 eura/1 cm², 0,66 eura/1 cm² (16 str). Vlastníkom tohto periodika je mesto Stará Turá. © DELTA

Záhradkárské okienko

Nečakane teplý a mokrý november viacerým záhradkárom narušil jesenné práce, no v tomto období pri teplote nad 10o C stíhame po opade lístia ešte stále posledný postrek na broskyniach. Na preventívny postrek proti kučerovitosti sa odporúča Sulka, Kuprikol a Champion.

Starší záhradkári občas postrekujú všetky staršie stromky v tomto období i namiešaným postrekom - roztokom močoviny. Od jeho účinkov sa očakáva nielen prihnojenie, ale i dezinfekcia kôry, odstránenie machu, nežiaducich živočíchov v kôre, na kmeni a starších konároch. Dobré výsledky sú i s postrekom zelenej skalice.

Po zryľovaní záhonov sa v kyslých pôdach na neutralizáciu odporúča aplikovať Dolomitický vápenec. Táto aplikácia sa však neodporúča v kombinácii s organickými hnojivami – napr. maštaľným hnojom.

V tomto období sa v domácnostiach konečne môžeme viac venovať i kvitnúcim izbovým rastlinám – orchideám. Väčšina po odkvitnutí potrebuje presadiť do nového substrátu. Po nielen osobných skúsenostiach odporúčame špeciálne nahnojeny substrát s väčším obsahom kôry. Predáva sa v menších baleniach a tak je určený i pre začínajúcich pestovateľov. Na prihnojovanie sú špeciálne tekuté hnojivá a pre pohodlnejších sa objavili na trhu i tyčinkové hnojivá s jednoduchou dvojmesačnou aplikáciou. Samozrejmosťou pri pestovaní je polotieň, priesvitné kvetináče a mäkká voda. Počas vykurovania dochádza v bytoch k väčšiemu odparu vody a tak treba prispôbiť i zálievku.

Viacerí záhradkári sa už v tomto období zaujímajú o nové semená nielen papriek, ale i rajčín.

Vieme, že skleníky a fóliovníky už ako každý rok chystajú, ale nové odrody Vám ponúkame...

Prijemné prežitie vianočných sviatkov a šťastný nový rok Vám želá kolektív predajne Gazda.

tel.:7763485

Váš partner nielen pre záhradu

T-štúdio, s.r.o. Stará Turá

prijme do pracovného pomeru na pozíciu
samostatná účtovníčka - TPP od 1.1.2011

POŽIADAVKY:

- ovládanie podvojného účtovníctva a daní
- mzdy, fakturácia,
- prax v odbore potrebná, soft. Win MRP

Info: Mgr. Ivan Ďurian, t-studio@t-studio.sk

**Predaj pstruhov do 8.12.2010
cena 5 eur za 1 kg živej váhy**

**od 10.12.2010 predaj vianočného
kapra - do vypredania**

**Miroslav Blaško, Stará Turá - Hrádzny dom
Starý Dubník (I) - tel. 0905 732 483**

**DK Javorina a mesto Stará Turá Vás srdečne pozývajú
na Námestie slobody v Starej Turej
v piatok 10. a v sobotu 11.12.2010
od 10.00 - 18.00 hod**

kde sa koná

Vianočný trh so sobotňou zabijačkou

V PIATOK Kultúrny program:

ZUŠ a ZŠ	11:00 hod.
	13:30 hod.
Prezentácia monografie „Stará Tura - naše mesto“ spojená s predajom kníh	14:00 hod.
ZUŠ a ZŠ	15:00 hod.
Evanjelická cirkev a.v.	17:00 hod.
Dychová hudba DK Javorina	17:30 hod.

Ponuka na námestí:

umelecké výrobky, vianočné dekorácie,
predaj kaprov, kyslej kapusty ...,
spevy ľudovej hudby ČANČATÁ zo Starej Turej

V SOBOTU Tradičná zabijačka

s bohatou ponukou zabijačkových špeciálí
oživená cimbalovou hudbou LINTAVA z Kunovic,
POLUN a ČANČATÁ zo Starej Turej

Tešíme sa na Vás

Tenisový turnaj „Oskoruša cup 2010“

Dňa 14.8.2010 sa po upršaní noci uskutočnil v areáli ZT OSKORUŠA 11. ročník česko-slovenského tenisového turnaja priateľstva v losovaných štvorhrách „OSKORUŠA CUP 2010“. Turnaj slávnostne zahájila primátorka nášho mesta Ing Anna Halinárová.

Víťazmi sa stali Marcel Kubela /Květná/ s Janom Mimochoďkem /Květná/ na druhom mieste sa umiestnil Roman Kollár/Bratislava/ s Janom Jakubikom/Piešťany/ a na treťom mieste Vlastimil Ando /Stará Turá/ s Tomášom Málkom /Stará Turá. V cene útechy zvíťazili Norika Pániková/Stará Turá/ s Mirkom Žilinským /Trenčín. Ceny víťazom odovzdala spievajúca legenda Janko Lehotský, ktorý i súťažil a bol i hviezdou príjemného pohodového spoločenského večera spolu s cimbalovkou Mirka Potfaja a country kapelou Feckovcov.

Deň pred turnajom sa uskutočnil 1. ročník detského turnaja v dvojhrách „Oskoruša - nevädza cup 2010“, ktorého sa zúčastnilo 19 detí. V kategórii žiakov vyhral Martin Sadloň /Stará Turá/ a v kategórii žiačok Miška Redajová /Stará Turá/

Turnaje potvrdili vzrastajúcu úroveň Staroturianskeho tenisu

Ing Igor Slezáček, predseda ZT Oskoruša Stará Turá